

Cuprins

I Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (CE) nr. 1104/2008 al Consiliului din 24 octombrie 2008 privind migrarea de la Sistemul de Informații Schengen (SIS 1+) la Sistemul de Informații Schengen din a doua generație (SIS II)** 1
- Regulamentul (CE) nr. 1105/2008 al Comisiei din 7 noiembrie 2008 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 9
- Regulamentul (CE) nr. 1106/2008 al Comisiei din 7 noiembrie 2008 de modificare a prețurilor reprezentative și a valorilor taxelor suplimentare de import pentru anumite produse din sectorul zahărului, stabilite prin Regulamentul (CE) nr. 945/2008 pentru anul de comercializare 2008/2009 11
- ★ **Regulamentul (CE) nr. 1107/2008 al Comisiei din 7 noiembrie 2008 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2003/2003 al Parlamentului European și al Consiliului privind îngrășămintele, în sensul adaptării anexelor I și IV ale acestuia la progresul tehnic ⁽¹⁾** 13
- ★ **Regulamentul (CE) nr. 1108/2008 al Comisiei din 7 noiembrie 2008 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1266/2007 cu privire la cerințele minime pentru programele de monitorizare și supraveghere a bolii limbii albastre și condițiile de derogare pentru materialul seminal de la interdicția de ieșire prevăzută de Directiva 2000/75/CE a Consiliului ⁽¹⁾** 17
- ★ **Regulamentul (CE) nr. 1109/2008 al Comisiei din 6 noiembrie 2008 de modificare pentru a 100-a oară a Regulamentului (CE) nr. 881/2002 al Consiliului de instituire a unor măsuri restrictive specifice împotriva anumitor persoane și entități care au legătură cu Osama ben Laden, cu rețeaua Al-Qaida și cu talibanii** 23

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

(continuare în pagina următoare)

DIRECTIVE

- ★ **Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (versiune codificată) ⁽¹⁾** 25
-

II *Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie*

DECIZII

Conferința reprezentanților guvernelor statelor membre

2008/836:

- ★ **Decizia reprezentanților guvernelor statelor membre din 29 octombrie 2008 privind regimul documentelor operațiilor UE civile de gestionare a crizelor și ale operațiilor militare ale UE** 34

Comisie

2008/837/CE:

- ★ **Decizia Comisiei din 29 octombrie 2008 de autorizare a introducerii pe piață a produselor care conțin, sunt compuse sau fabricate din bumbac L1Cotton25 modificat genetic (ACS-GHØØ1-3) în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului [notificată cu numărul C(2008) 6204] ⁽¹⁾** 36

2008/838/CE:

- ★ **Decizia Comisiei din 3 noiembrie 2008 privind vaccinarea preventivă a rațelor sălbatice din Portugalia împotriva virusului slab patogen al gripei aviare și privind anumite măsuri de restricționare a circulației acestor păsări și a produselor derivate [notificată cu numărul C(2008) 6348]** 40
-

III *Acte adoptate în temeiul Tratatului UE*

ACTE ADOPTATE ÎN TEMEIUL TITLULUI V DIN TRATATUL UE

- ★ **Decizia 2008/839/JAI a Consiliului din 24 octombrie 2008 privind migrarea de la Sistemul de Informații Schengen (SIS 1+) la Sistemul de Informații Schengen din a doua generație (SIS II)** 43
-

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

Rectificări

- ★ Rectificare la Regulamentul (CE) nr. 1379/2007 al Comisiei din 26 noiembrie 2007 de modificare a anexelor IA, IB, VII și VIII la Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind transferurile de deșeuri, pentru a ține seama de progresele și evoluțiile tehnice aprobate în temeiul Convenției de la Basel (JO L 309, 27.11.2007) 50
-

Aviz cititorilor (A se vedea coperta a treia)

I

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (CE) NR. 1104/2008 AL CONSILIULUI

din 24 octombrie 2008

**privind migrarea de la Sistemul de Informații Schengen (SIS 1+) la Sistemul de Informații Schengen
din a doua generație (SIS II)**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 66,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

întrucât:

(1) Sistemul de Informații Schengen (SIS), înființat în temeiul dispozițiilor titlului IV din Convenția din 19 iunie 1990 de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 dintre guvernele statelor Uniunii Economice Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune ⁽²⁾ („Convenția Schengen”), și dezvoltarea ulterioară a acestuia, sistemul SIS 1+, reprezintă instrumente esențiale pentru aplicarea dispozițiilor acquis-ului Schengen, astfel cum este integrat în cadrul Uniunii Europene.

(2) Misiunea de a dezvolta Sistemul de Informații Schengen din a doua generație (SIS II) a fost încredințată Comisiei în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2424/2001 al Consiliului ⁽³⁾ și al Deciziei 2001/886/JAI a Consiliului ⁽⁴⁾. Respectivele instrumente expiră la 31 decembrie 2008. Presentul regulament ar trebui, prin urmare, să le completeze până la o dată stabilită de Consiliu în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1987/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind instituirea, funcționarea și utilizarea Sistemului de Informații Schengen din a doua generație (SIS II) ⁽⁵⁾.

(3) SIS II a fost instituit în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1987/2006 și al Deciziei 2007/533/JAI a Consiliului din 12 iunie 2007 privind instituirea, funcționarea și utilizarea Sistemului de Informații Schengen din a doua generație (SIS II) ⁽⁶⁾. Presentul regulament nu ar trebui să aducă atingere respectivelor acte.

(4) Anumite teste ale SIS II sunt prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 189/2008 al Consiliului ⁽⁷⁾ și în Decizia 2008/173/CE ⁽⁸⁾.

(5) Dezvoltarea SIS II ar trebui continuată și finalizată în conformitate cu calendarul global al SIS II aprobat de Consiliu la 6 iunie 2008.

(6) Ar trebui efectuată o testare completă a SIS II printr-o colaborare deplină între statele membre și Comisie, în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament. Cât mai curând posibil după încheierea testării sistemului, testul ar trebui validat în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1987/2006 și cu Decizia 2007/533/JAI.

(7) Statele membre ar trebui să efectueze un test privind schimbul de informații suplimentare.

(8) În ceea ce privește SIS 1+, Convenția Schengen prevede o funcție de suport tehnic (C.SIS). În ceea ce privește SIS II, Regulamentul (CE) nr. 1987/2006 și Decizia 2007/533/JAI prevăd un SIS II central compus dintr-o funcție de suport tehnic și o interfață națională uniformă (NI-SIS). Funcția de suport tehnic a SIS II central ar trebui situată la Strasbourg (Franța), și cea de rezervă la St. Johann im Pongau (Austria).

⁽¹⁾ Avizul din 24 septembrie 2008 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ JO L 239, 22.9.2000, p. 19.

⁽³⁾ JO L 328, 13.12.2001, p. 4.

⁽⁴⁾ JO L 328, 13.12.2001, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 381, 28.12.2006, p. 4.

⁽⁶⁾ JO L 205, 7.8.2007, p. 63.

⁽⁷⁾ JO L 57, 1.3.2008, p. 1.

⁽⁸⁾ JO L 57, 1.3.2008, p. 14.

- (9) În vederea unei mai bune gestionări a potențialelor dificultăți generate de migrarea de la SIS 1+ la SIS II, ar trebui instituită și testată o structură de migrare provizorie pentru Sistemul de Informații Schengen. Această structură de migrare provizorie nu ar trebui să afecteze disponibilitatea operațională a SIS 1+. Comisia ar trebui să pună la dispoziție un sistem de conversie.
- (10) Statul membru care emite un semnal de alarmă ar trebui să aibă responsabilitatea de a se asigura că datele introduse în Sistemul de Informații Schengen sunt exacte, actualizate și legale.
- (11) Comisia ar trebui să răspundă în continuare de SIS II central și de infrastructura de comunicații a acestuia. Această responsabilitate include întreținerea și continuarea dezvoltării SIS II și a infrastructurii de comunicații a acestuia, inclusiv corectarea erorilor în orice moment. Comisia ar trebui să coordoneze și să sprijine activitățile comune. Comisia ar trebui să ofere, în special, sprijinul tehnic și operațional necesar statelor membre la nivelul SIS II central, inclusiv punerea la dispoziție a unui birou de asistență („helpdesk”).
- (12) Statele membre sunt responsabile și ar trebui să răspundă în continuare de dezvoltarea și întreținerea sistemelor lor naționale (N.SIS II).
- (13) Franța ar trebui să răspundă în continuare de funcția de suport tehnic a SIS 1+, astfel cum se prevede în mod expres în Convenția Schengen.
- (14) Reprezentanții statelor membre participante la SIS 1+ ar trebui să-și coordoneze acțiunile în cadrul Consiliului. Este necesară stabilirea unui cadru pentru respectiva acțiune de coordonare.
- (15) Comisia ar trebui împuternicită să delege unor părți terțe, inclusiv unor organisme naționale din sectorul public, sarcini care îi revin în temeiul prezentului regulament și sarcini privind executarea bugetului, în conformitate cu Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene ⁽¹⁾.
- Orice astfel de delegare ar trebui să respecte normele privind protecția datelor și securitatea datelor și să ia în considerare rolul autorităților competente în domeniul protecției datelor, în ceea ce privește SIS, în special dispozițiile din Convenția Schengen și din prezentul regulament.
- (16) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date ⁽²⁾ se aplică în cazul prelucrării datelor cu caracter personal de către Comisie.
- (17) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, desemnată în temeiul Deciziei 2004/55/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 decembrie 2003 de desemnare a autorității independente de control prevăzute la articolul 286 din Tratatul CE ⁽³⁾ are competența de a monitoriza activitățile instituțiilor și organismelor comunitare în legătură cu prelucrarea datelor cu caracter personal. Convenția Schengen conține dispoziții specifice privind protecția și securitatea datelor cu caracter personal.
- (18) Deoarece obiectivele privind instituirea structurii de migrare provizorii și migrarea datelor de la SIS 1+ la SIS II nu pot fi realizate într-o măsură suficientă de statele membre și, prin urmare, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, pot fi realizate mai bine la nivel comunitar, Comunitatea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul de instituire a Comunității Europene. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.
- (19) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile consacrate, în special, de către Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene.
- (20) Convenția Schengen ar trebui modificată pentru a permite integrarea SIS 1+ în structura de migrare provizorie.
- (21) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul referitor la poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, care nu este obligatoriu pentru aceasta și nu i se aplică. Întrucât prezentul regulament dezvoltă acquis-ul Schengen, în conformitate cu dispozițiile titlului IV din partea a treia a Tratatului CE, Danemarca ar trebui să decidă, în conformitate cu articolul 5 din protocolul menționat anterior, în termen de șase luni de la adoptarea prezentului regulament, dacă îl va pune în aplicare la nivel național.

⁽¹⁾ JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

⁽²⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

⁽³⁾ JO L 12, 17.1.2004, p. 47.

- (22) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Regatul Unit nu participă, în conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen ⁽¹⁾; prin urmare, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentului regulament, care nu este obligatoriu pentru acesta și nu i se aplică.
- (23) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen ⁽²⁾; prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, care nu este obligatoriu pentru aceasta și nu i se aplică.
- (24) Prezentul regulament nu aduce atingere modalităților de participare parțială a Regatului Unit și a Irlandei la acquis-ul Schengen, astfel cum sunt definite în Decizia 2000/365/CE a Consiliului și, respectiv, în Decizia 2002/192/CE a Consiliului.
- (25) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezentul regulament reprezintă o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului încheiat de Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării acquis-ului Schengen ⁽³⁾, care se încadrează în domeniul prevăzut la articolul 1 punctul G din Decizia 1999/437/CE a Consiliului ⁽⁴⁾ privind anumite norme de aplicare a respectivului acord.
- (26) În ceea ce privește Elveția, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului încheiat între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽⁵⁾, care se încadrează în domeniul prevăzut la articolul 1 punctul G din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului ⁽⁶⁾, privind încheierea acordului în numele Comunității Europene.
- (27) În ceea ce privește Liechtenstein, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Protocolului dintre Uniunea

Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen, care se încadrează în domeniul prevăzut la articolul 1 punctul G din Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/261/CE a Consiliului din 28 februarie 2008 privind semnarea, în numele Comunității Europene, și aplicarea provizorie a anumitor dispoziții ale Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽⁷⁾,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiectivul general

(1) Sistemul de Informații Schengen (SIS), instituit în temeiul dispozițiilor titlului IV din Convenția Schengen din 1990 (SIS 1+), este înlocuit cu un nou sistem, Sistemul de Informații Schengen II (SIS II), instituirea, funcționarea și utilizarea acestuia fiind reglementate prin Regulamentul (CE) nr. 1987/2006.

(2) În conformitate cu procedurile și împărțirea sarcinilor stabilite în prezentul regulament, SIS II este dezvoltat de Comisie și de statele membre ca un sistem unic integrat și este pregătit pentru a deveni operațional.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

(a) „SIS II central” înseamnă funcția de suport tehnic a SIS II care conține o bază de date – „bază de date SIS II” – și o interfață națională uniformă (NI-SIS);

(b) „C.SIS” înseamnă funcția de suport tehnic a SIS 1+, care conține o bază de date de referință pentru SIS 1+ și interfața națională uniformă (N.COM);

⁽¹⁾ JO L 131, 1.6.2000, p. 43.

⁽²⁾ JO L 64, 7.3.2002, p. 20.

⁽³⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

⁽⁴⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 31.

⁽⁵⁾ JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

⁽⁶⁾ JO L 53, 27.2.2008, p. 1.

⁽⁷⁾ JO L 83, 26.3.2008, p. 3.

- (c) „N.SIS” înseamnă sistemul național al SIS 1+, constituit din sistemele de date naționale care comunică cu C.SIS;
- (d) „N.SIS II” înseamnă sistemul național al SIS II, constituit din sistemele de date naționale care comunică cu SIS II central;
- (e) „sistem de conversie” înseamnă un instrument tehnic care permite o comunicare constantă și fiabilă între C.SIS și SIS II central, asigurând funcțiile prevăzute la articolul 10 alineatul (3);
- (f) „testare completă” înseamnă testul menționat la articolul 55 alineatul (3) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 1987/2006;
- (g) „testarea informațiilor suplimentare” înseamnă testele de funcționare între Birourile SIRENE.

Articolul 3

Obiectul și domeniul de aplicare

Prezentul regulament stabilește atribuțiile și responsabilitățile Comisiei, ale Franței și ale celorlalte state membre participante la SIS 1+ cu privire la următoarele sarcini:

- (a) întreținerea și continuarea dezvoltării SIS II;
- (b) o testare completă a SIS II;
- (c) o testare a informațiilor suplimentare;
- (d) continuarea dezvoltării și a testării unui sistem de conversie;
- (e) instituirea și testarea unei structuri de migrare provizorii;
- (f) migrarea de la SIS 1+ la SIS II.

Articolul 4

Componentele tehnice ale structurii de migrare

În vederea asigurării migrării de la SIS 1+ la SIS II, următoarele componente sunt necesare:

- (a) C.SIS și conectarea la sistemul de conversie;
- (b) infrastructura de comunicații pentru SIS 1+, care permite comunicarea dintre C.SIS și N.SIS;
- (c) N.SIS;
- (d) SIS II central, NI-SIS și infrastructura de comunicații pentru SIS II, care îi permite SIS II central să comunice cu N.SIS II și sistemul de conversie;

- (e) N.SIS II;
- (f) sistemul de conversie.

Articolul 5

Principalele responsabilități în privința dezvoltării SIS II

- (1) Comisia continuă să dezvolte SIS II central, infrastructura de comunicații și sistemul de conversie.
- (2) Franța asigură punerea la dispoziție și operarea C.SIS în conformitate cu dispozițiile Convenției Schengen.
- (3) Statele membre continuă să dezvolte N.SIS II.
- (4) Statele membre participante la SIS 1+ întrețin N.SIS II în conformitate cu dispozițiile Convenției Schengen.
- (5) Statele membre participante la SIS 1+ asigură disponibilitatea și operarea infrastructurii de comunicații pentru SIS 1+.
- (6) Comisia coordonează activitățile și oferă sprijinul necesar pentru punerea în aplicare a sarcinilor și a responsabilităților menționate la alineatele (1)-(3).

Articolul 6

Continuarea dezvoltării

Măsurile necesare pentru continuarea dezvoltării SIS II, astfel cum sunt menționate la articolul 5 alineatul (1), în special măsurile necesare pentru rectificarea erorilor, sunt adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 17 alineatul (2).

Măsurile necesare pentru continuarea dezvoltării SIS II, astfel cum sunt menționate la articolul 5 alineatul (3), în măsura în care privesc interfața națională uniformă care asigură compatibilitatea N.SIS II cu SIS II central, sunt adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 17 alineatul (2).

Articolul 7

Principalele activități

- (1) Comisia, împreună cu statele membre care participă la SIS 1+, efectuează o testare completă.
- (2) Se instituie o structură SIS de migrare provizorie, iar Comisia, împreună cu Franța și cu celelalte state membre participante la SIS 1+, efectuează o testare a respectivei structuri.
- (3) Comisia și statele membre participante la SIS 1+ asigură migrarea de la SIS 1+ la SIS II.

(4) Statele membre care participă la SIS 1+ testează schimbul de informații suplimentare.

(5) Comisia oferă sprijinul necesar la nivelul SIS II central în ceea ce privește activitățile menționate la alineatele (1)-(4).

(6) Activitățile menționate la alineatele (1)-(3) sunt coordonate de către Comisie și de către statele membre participante la SIS 1+, acționând în cadrul Consiliului.

Articolul 8

Testarea completă

(1) Testarea completă nu va începe decât după ce Comisia declară că rata succesului testelor menționate la articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 189/2008 este suficient de ridicată pentru începerea unei astfel de testări.

(2) Se efectuează o testare completă, al cărei obiectiv este să confirme, în special, finalizarea de către Comisie și statele membre participante la SIS 1+ a măsurilor de ordin tehnic necesare pentru prelucrarea datelor din SIS II și demonstrarea faptului că nivelul de performanță al SIS II este cel puțin echivalent cu cel atins de SIS 1+.

(3) Testarea completă este efectuată, în ceea ce privește N.SIS II, de către statele membre participante la SIS 1+, și de către Comisie, în ceea ce privește SIS II central.

(4) Testarea completă se desfășoară pe baza unui calendar detaliat stabilit de către statele membre participante la SIS 1+, acționând în cadrul Consiliului, în cooperare cu Comisia.

(5) Testarea completă se bazează pe specificațiile tehnice definite de către statele membre participante la SIS 1+, acționând în cadrul Consiliului, în cooperare cu Comisia.

(6) Comisia și statele membre participante la SIS 1+, acționând în cadrul Consiliului, definesc criteriile pentru a determina dacă măsurile de ordin tehnic necesare pentru prelucrarea datelor din SIS II au fost finalizate și dacă nivelul de performanță al SIS II este cel puțin echivalent cu cel atins de SIS 1+.

(7) Rezultatele testării sunt analizate prin aplicarea criteriilor menționate la alineatul (6) de către statele membre participante la SIS 1+, acționând în cadrul Consiliului, și de către Comisie. Rezultatele testării sunt validate în conformitate cu articolul 55 alineatul (3) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 1987/2006.

(8) Statele membre care nu participă la SIS 1+ pot participa la testarea completă. Rezultatele obținute de acestea nu afectează validarea de ansamblu a testării.

Articolul 9

Testarea informațiilor suplimentare

(1) Statele membre care participă la SIS 1+ efectuează testări de funcționare SIRENE.

(2) Comisia asigură punerea la dispoziție a SIS II central și a infrastructurii sale de comunicații în cursul efectuării testării informațiilor suplimentare.

(3) Testarea informațiilor suplimentare se desfășoară pe baza unui calendar detaliat stabilit de către statele membre participante la SIS 1+, acționând în cadrul Consiliului.

(4) Testarea informațiilor suplimentare se bazează pe specificațiile tehnice definite de statele membre participante la SIS 1+, acționând în cadrul Consiliului.

(5) Rezultatele testării sunt analizate de către statele membre participante la SIS 1+, acționând în cadrul Consiliului.

(6) Statele membre care nu participă la SIS 1+ pot participa la testarea informațiilor suplimentare. Rezultatele obținute de acestea nu afectează validarea de ansamblu a testării.

Articolul 10

Structura de migrare provizorie

(1) Se instituie o structură SIS de migrare provizorie. Sistemul de conversie conectează SIS II central și C.SIS pentru o perioadă de tranziție. N.SIS sunt conectate la C.SIS, iar N.SIS II la SIS II central.

(2) Comisia furnizează un sistem de conversie, SIS II central și infrastructura sa de comunicații în cadrul structurii SIS de migrare provizorie.

(3) Sistemul de conversie convertește datele în două direcții între C.SIS și SIS II central și menține C.SIS și SIS II central sincronizate.

(4) Comisia testează comunicarea dintre SIS II central și sistemul de conversie.

(5) Franța testează comunicarea dintre C.SIS și sistemul de conversie.

(6) Comisia și Franța testează comunicarea dintre SIS II central și C.SIS prin intermediul sistemului de conversie.

(7) Franța, împreună cu Comisia, conectează C.SIS la SIS II central prin intermediul sistemului de conversie.

(8) Comisia, împreună cu Franța și cu celelalte state membre participante la SIS 1+, testează structura SIS de migrare provizorie în ansamblul său în conformitate cu planul de testare furnizat de către Comisie.

(9) Franța asigură punerea la dispoziție a datelor în vederea testării, dacă este necesar.

Articolul 11

Migrarea de la SIS 1+ la SIS II

(1) Pentru migrarea de la C.SIS la SIS II central, Franța asigură punerea la dispoziție a bazei de date SIS 1+, și Comisia introduce baza de date SIS 1+ în SIS II central.

(2) Statele membre participante la SIS 1+ migrează de la N.SIS la N.SIS II utilizând structura de migrare provizorie, cu sprijinul Franței și al Comisiei, cel târziu până la 30 septembrie 2009. Dacă este necesar, această dată poate fi modificată în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 17 alineatul (2).

(3) Migrarea sistemului național de la SIS 1+ la SIS II constă în încărcarea datelor în N.SIS II, în cazul în care respectivul N.SIS II trebuie să conțină un fișier de date, „copia națională”, cuprinzând o copie integrală sau parțială a bazei de date SIS II, urmată de trecerea de la N.SIS la N.SIS II pentru fiecare stat membru. Migrarea se desfășoară pe baza unui calendar detaliat pus la dispoziție de către Comisie și statele membre participante la SIS 1+, acționând în cadrul Consiliului.

(4) Comisia oferă asistență în ceea ce privește coordonarea și sprijinirea activităților comune în cursul migrării.

(5) Trecerea prevăzută în cadrul procesului de migrare se efectuează după validarea menționată la articolul 8 alineatul (7).

Articolul 12

Cadrul juridic material

În cursul migrării, dispozițiile titlului IV din Convenția Schengen continuă să se aplice în privința Sistemului de Informații Schengen.

Articolul 13

Cooperarea

(1) Statele membre și Comisia cooperează în vederea efectuării tuturor activităților reglementate de prezentul regulament în conformitate cu responsabilitățile ce le revin.

(2) Comisia oferă, în special, sprijinul necesar la nivelul SIS II central pentru testarea și migrarea N.SIS II.

(3) Statele membre oferă, în special, sprijinul necesar la nivelul N.SIS II pentru testarea infrastructurii de migrare provizorie.

Articolul 14

Păstrarea înregistrărilor în SIS II central

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor relevante din cadrul titlului IV din Convenția Schengen, Comisia se asigură că toate accesările și toate schimburile de date cu caracter personal din cadrul SIS II central sunt înregistrate în scopul verificării legalității căutării, al monitorizării legalității prelucrării datelor și al asigurării funcționării corespunzătoare a SIS II central și a sistemelor naționale, precum și a integrității și securității datelor.

(2) Înregistrările indică, în special, ziua și ora transmiterii datelor, datele utilizate pentru efectuarea căutărilor, coordonatele datelor transmise și denumirea autorității competente care răspunde de prelucrarea datelor.

(3) Înregistrările pot fi folosite doar în scopurile menționate la alineatul (1) și se șterg după cel puțin un an și după cel mult trei ani de la creare.

(4) Înregistrările pot fi păstrate mai mult timp în cazul în care sunt necesare pentru proceduri de monitorizare care se află deja în curs de desfășurare.

(5) Autoritățile competente, responsabile cu verificarea legalității căutărilor, monitorizarea legalității prelucrării datelor, automonitorizarea și asigurarea funcționării corespunzătoare a sistemului SIS II central, precum și cu integritatea și securitatea datelor, au acces, la cerere, la respectivele înregistrări, în limitele competențelor lor, în scopul îndeplinirii sarcinilor ce le revin.

Articolul 15

Costuri

(1) Costurile aferente migrării, testării complete, testării informațiilor suplimentare, măsurilor de întreținere și dezvoltare la nivelul SIS II central sau cele privind infrastructura de comunicații sunt suportate din bugetul general al Uniunii Europene.

(2) Costurile aferente migrării, testării, întreținerii și dezvoltării sistemelor naționale sunt suportate de fiecare stat membru în cauză.

(3) Costurile aferente activităților la nivel de SIS 1+, inclusiv cele aferente activităților suplimentare desfășurate de Franța, acționând în numele statelor membre care participă la SIS 1+, sunt suportate în conformitate cu dispozițiile articolului 119 din Convenția Schengen.

Articolul 16

Modificarea dispozițiilor Convenției Schengen

Dispozițiile Convenției Schengen se modifică după cum urmează:

1. Se introduce următorul articol:

„Articolul 92A

(1) De la data intrării în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 1104/2008 al Consiliului (*) și a Deciziei 2008/839/JAI a Consiliului (**) și în baza definițiilor de la articolul 2 din respectivul regulament, arhitectura tehnică a Sistemului de Informații Schengen poate fi completată cu:

(a) un sistem central suplimentar compus din:

- funcția de suport tehnic (SIS II central), situată în Franța, și un SIS II central de rezervă, situat în Austria, care conțin baza de date SIS II și o interfață națională uniformă (NI-SIS);
- o conexiune tehnică între C.SIS și sistemul SIS II central prin intermediul sistemului de conversie permițând conversia și sincronizarea datelor dintre C.SIS și SIS II central;

(b) un sistem național (N.SIS II), care constă în sistemele naționale de date, care comunică cu SIS II central;

(c) o infrastructură de comunicații între sistemul SIS II central și N.SIS II conectate la NI-SIS.

(2) N.SIS II poate înlocui secțiunea națională la care se face referire la articolul 92 din prezenta convenție, caz în care statele membre nu au nevoie să păstreze un fișier de date național.

(3) Baza de date a SIS II central este disponibilă în vederea efectuării de căutări automate pe teritoriul fiecărui stat membru.

(4) În cazul în care statele membre își înlocuiesc secțiunile naționale cu N.SIS II, funcțiile obligatorii ale funcției de suport tehnic față de respectivele secțiuni naționale devin, astfel cum se menționează la articolul 92 alineatele (2) și (3), funcții obligatorii față de SIS II central, fără a aduce atingere obligațiilor menționate în Decizia 2008/839/JAI și în articolul 5 alineatul (1) și articolul 10 alineatele (1), (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 1104/2008.

(5) SIS II central furnizează serviciile necesare introducerii și prelucrării datelor SIS, actualizării on-line a copiilor naționale din N.SIS II, sincronizării și corespondenței dintre copiile naționale din N.SIS II și baza de date

a SIS II central și asigură operațiunile de inițializare și de restabilire a copiilor naționale din N.SIS II.

(6) Franța, care răspunde de funcția de suport tehnic, celelalte state membre și Comisia cooperează pentru a se asigura că o consultare a fișierelor de date ale N.SIS II sau a bazei de date SIS II generează un rezultat echivalent cu cel al unei consultări a fișierelor de date ale secțiunilor naționale menționate la articolul 92 alineatul (2).

(*) JO L 299, 8.11.2008, p. 1.

(**) JO L 299, 8.11.2008, p. 43.”

(2) La articolul 119 primul paragraf, prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Costurile aferente instalării și operării funcției de suport tehnic menționată la articolul 92 alineatul (3), inclusiv costul liniilor care conectează secțiunile naționale ale Sistemului de Informații Schengen la funcția de suport tehnic, precum și cele aferente activităților desfășurate în legătură cu sarcinile care revin Franței în aplicarea Deciziei 2008/839/JAI a Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1104/2008 al Consiliului sunt suportate în comun de statele membre.”

(3) La articolul 119, paragraful al doilea se înlocuiește cu următorul text:

„Costurile aferente instalării și operării secțiunilor naționale ale Sistemului de Informații Schengen și cele aferente sarcinilor care revin sistemelor naționale, în temeiul Deciziei 2008/839/JAI a Consiliului și al Regulamentului (CE) nr. 1104/2008 al Consiliului, sunt suportate individual de fiecare stat membru.”

Articolul 17

Comitetul

(1) Comisia este asistată de comitetul înființat prin articolul 51 din Regulamentul (CE) nr. 1987/2006.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

Articolul 18

Raportarea

Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, până la sfârșitul fiecărui semestru și, pentru prima dată, până la sfârșitul primului semestru din 2009, un raport cu privire la progresele înregistrate în procesul de dezvoltare a SIS II și de migrare de la SIS I+ la SIS II.

*Articolul 19***Intrarea în vigoare și aplicarea**

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Acesta expiră la o dată care urmează să fie stabilită de Consiliu, hotărând în conformitate cu articolul 55 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1987/2006, și, în orice caz, nu mai târziu de 30 iunie 2010.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre, în conformitate cu Tratatul de instituire a Comunității Europene.

Adoptat la Luxemburg, 24 octombrie 2008.

Pentru Consiliu

Președintele

M. ALLIOT-MARIE

REGULAMENTUL (CE) NR. 1105/2008 AL COMISIEI**din 7 noiembrie 2008****de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP) ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 al Comisiei din 21 decembrie 2007 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 2200/96, (CE) nr. 2201/96 și (CE) nr. 1182/2007 ale Consiliului în sectorul fructelor și legumelor ⁽²⁾, în special articolul 138 alineatul (1),

întrucât:

Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XV la regulamentul respectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 138 din Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 se stabilesc în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la 8 noiembrie 2008.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 7 noiembrie 2008.

Pentru Comisie

Jean-Luc DEMARTY

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.⁽²⁾ JO L 350, 31.12.2007, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru determinarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)

Cod NC	Codul țărilor terțe ⁽¹⁾	Valoare forfetară de import
0702 00 00	MA	48,3
	MK	46,2
	TR	68,6
	ZZ	54,4
0707 00 05	JO	175,3
	MA	30,8
	TR	90,7
	ZZ	98,9
0709 90 70	MA	63,1
	TR	129,7
	ZZ	96,4
0805 20 10	MA	80,7
	ZZ	80,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	24,7
	MA	85,5
	TR	79,5
	ZZ	63,2
0805 50 10	AR	82,1
	MA	103,9
	TR	91,1
	ZA	97,2
	ZZ	93,6
0806 10 10	BR	232,5
	TR	133,5
	US	246,0
	ZA	197,4
	ZZ	202,4
0808 10 80	AL	32,1
	AR	75,0
	CA	96,3
	CL	64,2
	MK	37,6
	NZ	104,3
	US	162,4
	ZA	87,6
ZZ	82,4	
0808 20 50	CN	44,4
	TR	124,9
	ZZ	84,7

⁽¹⁾ Nomenclatorul țărilor, astfel cum este stabilit prin Regulamentul (CE) nr. 1833/2006 al Comisiei (JO L 354, 14.12.2006, p. 19). Codul „ZZ” reprezintă „alte origini”.

REGULAMENTUL (CE) NR. 1106/2008 AL COMISIEI**din 7 noiembrie 2008****de modificare a prețurilor reprezentative și a valorilor taxelor suplimentare de import pentru anumite produse din sectorul zahărului, stabilite prin Regulamentul (CE) nr. 945/2008 pentru anul de comercializare 2008/2009**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) (1),

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 951/2006 al Comisiei din 30 iunie 2006 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 318/2006 al Consiliului în ceea ce privește schimburile cu țările terțe în sectorul zahărului (2), în special articolul 36 alineatul (2) al doilea paragraf a doua teză,

întrucât:

- (1) Valorile prețurilor reprezentative și ale taxelor suplimentare aplicabile la importul de zahăr alb, de zahăr brut și de anumite siropuri pentru anul de comercializare

2008/2009 s-au stabilit prin Regulamentul (CE) nr. 945/2008 al Comisiei (3). Aceste prețuri și taxe au fost modificate ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1084/2008 al Comisiei (4).

- (2) Având în vedere datele de care dispune în prezent Comisia, se impune modificarea valorilor respective, în conformitate cu normele și procedurile prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 951/2006,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Prețurile reprezentative și taxele suplimentare aplicabile la importul produselor menționate la articolul 36 din Regulamentul (CE) nr. 951/2006, stabilite de Regulamentul (CE) nr. 945/2008 pentru anul de comercializare 2008/2009, se modifică și figurează în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la 8 noiembrie 2008.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 7 noiembrie 2008.

Pentru Comisie

Jean-Luc DEMARTY

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

(1) JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

(2) JO L 178, 1.7.2006, p. 24.

(3) JO L 258, 26.9.2008, p. 56.

(4) JO L 297, 6.11.2008, p. 3.

ANEXĂ

Valori modificate ale prețurilor reprezentative și ale taxelor suplimentare de import pentru zahărul alb, zahărul brut și produsele înscrise la codul NC 1702 90 95 aplicabile începând cu 8 noiembrie 2008

(EUR)

Codul NC	Valoarea prețului reprezentativ la 100 kg net din produsul în cauză	Valoarea taxei suplimentare la 100 kg net din produsul în cauză
1701 11 10 ⁽¹⁾	24,58	4,01
1701 11 90 ⁽¹⁾	24,58	9,24
1701 12 10 ⁽¹⁾	24,58	3,82
1701 12 90 ⁽¹⁾	24,58	8,81
1701 91 00 ⁽²⁾	25,74	12,39
1701 99 10 ⁽²⁾	25,74	7,84
1701 99 90 ⁽²⁾	25,74	7,84
1702 90 95 ⁽³⁾	0,26	0,39

⁽¹⁾ Stabilire pentru calitatea standard, astfel cum este definită la punctul III din anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 1234/2007.

⁽²⁾ Stabilire pentru calitatea standard, astfel cum este definită la punctul II din anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 1234/2007.

⁽³⁾ Stabilire la 1 % de conținut de zaharoză.

REGULAMENTUL (CE) NR. 1107/2008 AL COMISIEI**din 7 noiembrie 2008****de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2003/2003 al Parlamentului European și al Consiliului privind îngrășămintele, în sensul adaptării anexelor I și IV ale acestuia la progresul tehnic****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2003/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 octombrie 2003 privind îngrășămintele ⁽¹⁾, în special articolul 31 alineatele (1) și (3),

întrucât:

(1) Articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 2003/2003 prevede că un îngrășământ care aparține unui tip de îngrășământ prevăzut la anexa I și care îndeplinește condițiile stabilite de regulamentul respectiv poate purta denumirea de „îngrășământ CE”.

(2) Sulfatul de amoniu și azotatul de calciu (nitrocalcarul) sunt ambele menționate ca și tipuri de îngrășăminte în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 2003/2003. Cu toate acestea, combinațiile acestor două tipuri de îngrășăminte nu pot purta denumirea de „îngrășământ CE”. Deoarece combinațiile de sulfat de amoniu și azotat de calciu (nitrocalcar) au fost utilizate cu succes în două state membre, astfel de combinații ar trebui să fie recunoscute ca și „îngrășăminte CE”, astfel încât acestea să poată fi puse mai ușor la dispoziția agricultorilor de pe întreg teritoriul Comunității.

(3) Multe dintre tipurile de îngrășăminte cu nutrienți principali care conțin azot, menționate în anexa I, au tendința să elibereze azotul prea rapid pentru ca culturile să poată beneficia pe deplin de acesta și, prin urmare, azotul în exces poate provoca daune mediului înconjurător.

(4) În ceea ce privește două tipuri de îngrășăminte CE menționate în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 2003/2003, adăugarea dicianamidei, care face parte dintre substanțele cunoscute sub numele de inhibitori de nitrificare, poate preveni astfel de potențiale daune pentru mediul înconjurător. Alte tipuri de îngrășăminte CE pot conține azot sub o altă formă, pentru

care inhibitorii de nitrificare nu sunt eficace. Pentru aceste alte tipuri, inhibitorii de urează pot oferi o soluție satisfăcătoare.

(5) Pentru a permite un acces mai larg la beneficiile agronomice și de mediu ale inhibitorilor de nitrificare și de urează, ar trebui autorizată utilizarea acestora pentru cele mai multe tipuri de îngrășăminte cu azot și ar trebui autorizate mai multe tipuri de inhibitori.

(6) Prin urmare, ar trebui introdusă în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 2003/2003 o listă cu inhibitorii de nitrificare și de urează autorizați.

(7) Anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 2003/2003 furnizează descrieri detaliate ale metodelor de analiză care vor fi utilizate pentru măsurarea conținutului de nutrienți al îngrășămintelor CE. Aceste descrieri, în măsura în care se referă la concentrația de iod, trebuie să fie ajustate pentru a dispune de valorile de analiză corecte.

(8) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 2003/2003 ar trebui modificat în consecință.

(9) Măsurile prevăzute în acest regulament sunt în conformitate cu avizul Comitetului înființat prin articolul 32 al Regulamentului (CE) nr. 2003/2003,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 2003/2003 se modifică în conformitate cu anexa I la prezentul regulament.

(2) Anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 2003/2003 se modifică în conformitate cu anexa II la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la publicarea în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

⁽¹⁾ JO L 304, 21.11.2003, p. 1.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 7 noiembrie 2008.

Pentru Comisie
Günter VERHEUGEN
Vicepreședinte

ANEXA I

Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 2003/2003 se modifică după cum urmează:

1. În tabelul A.1, intrarea pentru tipul de îngrășământ 4 „sulfat de amoniu” se înlocuiește cu următorul text:

„4	Sulfat de amoniu	Produs obținut pe cale chimică care conține, ca și component principal, sulfat de amoniu, eventual cu până la 15 % azotat de calciu (nitrocalcar).	19,7 % N Azotul exprimat ca azot total Conținut maxim de azot nitric 2,2 % N, dacă se adaugă azotat de calciu (nitrocalcar).	Atunci când este comercializat sub forma unei combinații de sulfat de amoniu și azotat de calciu (nitrocalcar), denumirea trebuie să includă «cu până la 15 % azotat de calciu (nitrocalcar)».	Azot amoniacal. Azot total, dacă se adaugă azotat de calciu (nitrocalcar).”
----	------------------	--	--	--	--

2. În tabelul A.1, înregistrările pentru tipurile de îngrășăminte 16, 17 și nota de subsol (a) sunt eliminate. Tipul 18 devine tipul 16.

3. Se adaugă următorul punct F:

„F. Inhibitori de nitrificare și de urează

Inhibitorii de nitrificare și de urează menționați în tabelele F.1 și F.2 de mai jos pot fi adăugați tipurilor de îngrășăminte azotate menționate la punctele A.1, B.1, B.2, B.3, C.1 și C.2 din anexa I, sub rezerva următoarelor dispoziții:

- cel puțin 50 % din conținutul total de azot al îngrășământului este constituit din formele de azot specificate în coloana 3;
- nu fac parte din tipurile de îngrășăminte menționate în coloana 4.

Îngrășămintelor cărora le-a fost adăugat un inhibitor de nitrificare menționat în tabelul F.1 li se adaugă la denumirea tipului lor mențiunea «cu inhibitor de nitrificare ((desemnarea tipului de inhibitor de nitrificare))».

Îngrășămintelor cărora le-a fost adăugat un inhibitor de urează menționat în tabelul F.2 li se adaugă la denumirea tipului lor mențiunea «cu inhibitor de urează ((desemnarea tipului de inhibitor de urează))».

Persoana responsabilă de comercializare trebuie să furnizeze, împreună cu fiecare ambalaj sau transport în vrac, informații tehnice cât se poate de complete. Aceste informații trebuie să îi permită utilizatorului în special să determine dozele și perioadele de aplicare, în funcție de culturile pentru care îngrășământul este utilizat.

Noi inhibitori de nitrificare sau de urează pot fi incluși în tabelele F.1 sau F.2 după evaluarea dosarelor tehnice prezentate în conformitate cu orientările care trebuie elaborate pentru acești compuși.

F.1. Inhibitori de nitrificare

Nr.	Desemnarea tipului și a compoziției inhibitorului de nitrificare	Conținutul minim și maxim de inhibitor ca procentaj din masa azotului total prezent sub formă de azot amoniacal și azot ureic	Tipuri de îngrășăminte CE pentru care inhibitorul nu poate fi utilizat	Descrierea inhibitorilor de nitrificare cu care sunt autorizate amestecurile Date despre proporția permisă
1	2	3	4	5
1	Diciandiamidă Nr. ELINCS 207-312-8	Minimum 2,25 Maximum 4,5		

F.2. Inhibitori de urează

Nr.	Desemnarea tipului și a compoziției inhibitorului de urează	Conținutul minim și maxim de inhibitor ca procentaj din masa azotului total prezent sub formă de azot ureic	Tipuri de îngrășăminte CE pentru care inhibitorul nu poate fi utilizat	Descrierea inhibitorilor de urează cu care sunt autorizate amestecurile Date despre proporția permisă
1	2	3	4	5
1	N-(n-butil)tiofosforic triamidă (NBPT) Nr. ELINCS 435-740-7	Minimum 0,09 Maximum 0,20”		

ANEXA II

Punctul B din anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 2003/2003 se modifică după cum urmează:

1. În nota de la punctul 4.11 de la metoda 2.3.2, al doilea, al treilea și al patrulea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„Se titrează cu soluție de iod (I_2) 0,05 mol/l, folosind ca indicator o soluție amidon.

1 ml de soluție de iod (I_2) 0,05 mol/l corespunde la 0,01128 g $SnCl_2 \cdot 2H_2O$.

Cel puțin 80 % din staniul total prezent în soluția astfel preparată trebuie să fie sub formă bivalentă. Pentru titrare trebuie să se folosească cel puțin 35 ml soluție de iod (I_2) 0,05 mol/l.”

2. În nota de la punctul 4.11 de la metoda 2.6.1, al doilea, al treilea și al patrulea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„Se titrează cu soluție de iod (I_2) 0,05 mol/l, folosind ca indicator o soluție amidon.

1 ml de soluție de iod (I_2) 0,05 mol/l corespunde la 0,01128 g $SnCl_2 \cdot 2H_2O$.

Cel puțin 80 % din staniul total prezent în soluția astfel preparată trebuie să fie sub formă bivalentă. Pentru titrare trebuie să se folosească cel puțin 35 ml soluție de iod (I_2) 0,05 mol/l.”

REGULAMENTUL (CE) NR. 1108/2008 AL COMISIEI

din 7 noiembrie 2008

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1266/2007 cu privire la cerințele minime pentru programele de monitorizare și supraveghere a bolii limbii albastre și condițiile de derogare pentru materialul seminal de la interdicția de ieșire prevăzută de Directiva 2000/75/CE a Consiliului

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Directiva 2000/75/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2000 de stabilire a dispozițiilor specifice privind măsurile de combatere și de eradicare a febrei catarale ovine⁽¹⁾, în special articolele 11 și 12, precum și articolul 19 alineatul (3),

întrucât:

- (1) Directiva 2000/75/CE stabilește norme de control și măsuri de combatere și de eradicare a bolii limbii albastre. Acestea includ crearea unor zone de protecție și de supraveghere („zone de restricție”), punerea în aplicare de programe de monitorizare și supraveghere a bolii limbii albastre, precum și o interdicție de ieșire pentru animalele care părăsesc zonele de restricție („interdicția de ieșire”).
- (2) Regulamentul (CE) nr. 1266/2007 al Comisiei din 26 octombrie 2007 referitor la normele de punere în aplicare a Directivei 2000/75/CE a Consiliului în ceea ce privește combaterea, monitorizarea, supravegherea febrei catarale ovine, precum și restricțiile privind deplasările unor animale din specii receptive la aceasta⁽²⁾ stabilește normele care trebuie aplicate în cazul apariției unui focar al bolii respective.
- (3) Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1266/2007 precizează cerințele minime pentru programele de monitorizare și supraveghere a bolii limbii albastre. Anexa III la regulamentul respectiv menționează condițiile de derogare de la interdicția de ieșire pentru animale, material seminal, ovule și embrioni. Anexa V la regulamentul respectiv precizează criteriile utilizate în scopul determinării unei zone ca fiind indemnă de boala limbii albastre într-un anumit interval.
- (4) Este esențial să existe în funcțiune programe adecvate de monitorizare și supraveghere a bolii limbii albastre, pentru a îndeplini, printre altele, obiectivele de depistare a prezenței virusului bolii limbii albastre într-un stadiu cât mai incipient posibil, pentru a demonstra absența serotipurilor generale sau specifice ale virusului bolii limbii albastre și pentru a determina perioada de inactivitate a vectorului. Programele de monitorizare și

supraveghere a bolii limbii albastre ar trebui să includă cerințe minime pentru statele membre, asigurând în același timp o flexibilitate suficientă pentru a se putea ține cont de condițiile epidemiologice locale.

- (5) La nivelul Uniunii Europene este în curs de aplicare o campanie de vaccinare de urgență în masă împotriva diferitelor tipuri de boală a limbii albastre. Vaccinarea animalelor împotriva bolii respective reprezintă o schimbare majoră a stării imunității populației de specii susceptibile și are impact asupra programelor de monitorizare și supraveghere a bolii limbii albastre. Prin urmare, este necesară efectuarea unor modificări la cerințele pentru programe.
- (6) Anexa V din Regulamentul (CE) nr. 1266/2007 precizează criteriile utilizate în scopul determinării unei zone ca fiind indemnă de boala limbii albastre într-un anumit interval. Din motive de claritate și pentru o abordare mai armonizată, începutul și sfârșitul perioadei de inactivitate a vectorului ar trebui să fie determinat pe baza unor date de supraveghere standardizate.
- (7) Secțiunea B a anexei III la Regulamentul (CE) nr. 1266/2007 menționează condițiile de derogare de la interdicția de ieșire pentru materialul seminal. Ea prevede că, pentru a beneficia de derogare, materialul seminal trebuie să fi fost obținut de la animale donatoare care îndeplinesc anumite condiții. Pentru a asigura claritatea legislației comunitare, este necesar să se aducă precizări privind anumite cerințe referitoare la regimurile de testare a animalelor donatoare de material seminal, în special cu privire la testele efectuate după colectare.
- (8) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1266/2007 ar trebui modificat în consecință.
- (9) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt în conformitate cu avizul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 1266/2007 se modifică după cum urmează:

1. Anexa I se înlocuiește cu textul din anexa la prezentul regulament.

⁽¹⁾ JO L 327, 22.12.2000, p. 74.⁽²⁾ JO L 283, 27.10.2007, p. 37.

2. La secțiunea B a anexei III, literele (d) și (e) se înlocuiesc cu următorul text:

„(d) au fost supuse unui test serologic de depistare a anticorpilor împotriva grupului din care face parte virusul bolii limbii albastre, cu rezultate negative, efectuat cel puțin din 60 în 60 de zile în perioada de recoltare, precum și între 21 și 60 de zile de la ultima recoltare a materialului seminal care urmează să fie expedit, în conformitate cu Manualul pentru animalele terestre al OIE;

(e) au fost supuse unui test de identificare a agentului, cu rezultate negative, efectuat pe probe de sânge recoltate, în conformitate cu Manualul pentru animalele terestre al OIE:

(i) la începutul și la încheierea perioadei de recoltare a materialului seminal care urmează să fie expedit; și

(ii) pe parcursul perioadei de recoltare a materialului seminal:

— cel puțin din șapte în șapte zile, în cazul unui test de izolare a virusului, sau

— cel puțin din 28 în 28 de zile, în cazul unui test de reacție în lanț a polimerazei.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 7 noiembrie 2008.

Pentru Comisie
Androulla VASSILIOU
Membru al Comisiei

ANEXĂ

„ANEXA I

Cerințele minime pentru programele de monitorizare și supraveghere a bolii limbii albastre (menționate la articolul 4)

1. *Cerințele minime pentru programele de monitorizare și supraveghere a bolii limbii albastre care trebuie să fie puse în aplicare de statele membre în zonele de restricție*

Programele de monitorizare a bolii limbii albastre au scopul de a furniza informații cu privire la dinamica bolii limbii albastre într-o zonă de restricție. Obiectivele programelor de monitorizare a bolii limbii albastre sunt depistarea introducerii unor noi serotipuri ale virusului bolii limbii albastre și demonstrarea absenței anumitor serotipuri ale virusului bolii limbii albastre. Alte obiective pot include demonstrarea absenței circulației virusului bolii limbii albastre, determinarea perioadei de inactivitate a vectorului și identificarea speciilor de vectori.

Unitatea geografică de referință pentru monitorizarea și supravegherea bolii limbii albastre se definește printr-un caroiaj de aproximativ 45 × 45 km (aproximativ 2 000 km²), cu excepția cazului în care condiții specifice de mediu justifică o mărime diferită. Unele state membre pot utiliza, de asemenea, termenul «regiune», astfel cum este definit la articolul 2 litera (p) din Directiva 64/432/CEE, drept unitate geografică de referință în scop de monitorizare și supraveghere.

- 1.1. Programele de monitorizare a bolii limbii albastre constau cel puțin în activități de supraveghere clinică pasivă și de supraveghere de laborator activă, în conformitate cu cele menționate la punctele 1.1.1 și 1.1.2.

- 1.1.1. Supravegherea clinică pasivă:

- constă într-un sistem formal, continuu și documentat în mod corespunzător, care are scopul de a depista și de a investiga cazurile suspecte, incluzând un sistem de avertizare rapidă pentru raportarea acestor cazuri. Proprietarii sau deținătorii de animale și veterinarii trebuie să raporteze imediat autorității competente orice caz suspect. Toate cazurile datorate serotipurilor virusului bolii limbii albastre anticipate în zona geografică relevantă din punct de vedere epidemiologic trebuie să fie investigate imediat, sub toate aspectele, de către autoritatea competentă, în vederea determinării serotipurilor virusului bolii limbii albastre aflate în circulație;
- se intensifică în sezonul de activitate a vectorilor;
- asigură organizarea unor campanii de sensibilizare, în scopul înlesnirii identificării, de către proprietari sau deținători de animale și de către veterinari, a semnelor clinice de boală a limbii albastre;

- 1.1.2. Supravegherea de laborator activă constă cel puțin într-una din următoarele metode sau într-o combinație a lor: monitorizare serologică a animalelor santinelă, studii serologice/virologice sau monitorizare țintită bazată pe evaluarea riscurilor, în conformitate cu cele menționate la punctele 1.1.2.1, 1.1.2.2 și 1.1.2.3.

- 1.1.2.1. Monitorizarea serologică a animalelor santinelă:

- monitorizarea serologică a animalelor santinelă constă într-un program anual activ de testare a animalelor santinelă cu scopul de a evalua circulația virusului bolii limbii albastre în zonele de restricție. Dacă este posibil, animalele santinelă trebuie să fie bovine. Acestea nu trebuie să aibă anticorpi, fapt care trebuie demonstrat printr-un test preliminar seronegativ, iar animalele trebuie să fie localizate în regiuni ale zonei de restricție în care, în urma unei analize de risc ținând cont de evaluările entomologice și ecologice, s-a confirmat prezența vectorului sau existența de habitate adecvate reproducerii vectorului;
- animalele santinelă trebuie testate cel puțin o dată pe lună pe parcursul perioadei de activitate a vectorului implicat, dacă aceasta este cunoscută. În lipsa acestor informații, animalele santinelă trebuie testate cel puțin lunar pe durata întregului an;
- în scopul monitorizării și supravegherii bolii limbii albastre, numărul minim de animale santinelă per unitate geografică de referință trebuie să fie reprezentativ și suficient pentru depistarea incidenței lunare a seroconversiei ⁽¹⁾ de 2 % cu un nivel de încredere de 95 % în fiecare unitate geografică de referință;
- testarea de laborator trebuie concepută astfel încât testele de diagnostic pozitive să fie urmate de teste serologice/virologice specifice de serotip, care ținesc serotipul sau serotipurile virusului bolii limbii albastre anticipate în zona geografică relevantă din punct de vedere epidemiologic, necesare în vederea determinării serotipului specific care circulă.

⁽¹⁾ S-a estimat că rata anuală normală de seroconversie într-o zonă infectată este de 20 %. Cu toate acestea, în cadrul Comunității, circulația virusului are loc în special într-o perioadă de șase luni (sfârșitul primăverii/mijlocul toamnei). Prin urmare, 2 % reprezintă o estimare moderată a ratei lunare anticipate de seroconversie.

1.1.2.2. Studiile serologice/virologice:

- constau cel puțin într-un program anual activ de testare serologică/virologică a populațiilor de specii susceptibile, în vederea depistării cazurilor de transmitere a virusului bolii limbii albastre prin testare serologică și/sau virologică aleatorie, pus în aplicare în toate zonele geografice relevante din punct de vedere epidemiologic și executat în perioada anului în care depistarea seroconversiei este mai probabilă;
- trebuie concepute astfel încât probele să fie reprezentative și adaptate la structura populației de specii susceptibile care urmează să fie eșantionate în zona geografică relevantă din punct de vedere epidemiologic, iar dimensiunea probei să fie astfel calculată încât să permită detectarea unei prevalențe de 20 % cu un nivel de încredere de 95 % în rândul populației de specii susceptibile din zona geografică relevantă din punct de vedere epidemiologic;
- trebuie să garanteze că animalele seropozitive provenite de la populațiile vaccinate sau imunizate nu interferează cu studiile serologice;
- trebuie să garanteze că testarea de laborator este concepută astfel încât testele de depistare pozitive să fie urmate de teste serologice/virologice specifice de serotip, care țintesc serotipul sau serotipurile virusului bolii limbii albastre anticipate în zona geografică relevantă din punct de vedere epidemiologic, necesare în vederea determinării serotipului specific care circulă;
- pot fi concepute, de asemenea, astfel încât amploarea vaccinării și a distribuției diferitelor serotipuri ale virusului bolii limbii albastre prezente în zona de restricție să poată fi monitorizată.

1.1.2.3. Monitorizarea țintită bazată pe evaluarea riscurilor:

- constă într-un sistem formal, continuu și documentat în mod corespunzător, care are scopul de a demonstra absența unor serotipuri specifice ale virusului bolii limbii albastre;
- se aplică unei populații țintă de animale susceptibile cu un risc relativ ridicat, în funcție de localizarea acestora, situația geografică și epidemiologia serotipului sau a serotipurilor virusului bolii limbii albastre a căror prezență este anticipată în zona geografică relevantă din punct de vedere epidemiologic;
- trebuie să dispună de o strategie de prelevare a eșantioanelor care să fie adaptată pentru populația țintă definită. Dimensiunea eșantionului este astfel calculată încât să permită detectarea unei prevalențe propuse (pe baza riscurilor cunoscute în ceea ce privește populația țintă) cu un nivel de încredere de 95 % în rândul populației țintă din zona geografică relevantă din punct de vedere epidemiologic. Atunci când eșantioanele nu provin de la animale diferite, dimensiunea eșantionului trebuie ajustată în funcție de sensibilitatea procedurilor de diagnostic aplicate.

1.2. Pentru a determina perioada de inactivitate a vectorului la care se face referire în anexa V la prezentul regulament, supravegherea entomologică trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

- constă cel puțin într-un program anual activ de capturare a vectorilor prin intermediul unor capcane cu aspirare permanente cu scopul de a determina dinamica populațională a vectorului;
- capcanele cu aspirare echipate cu lumină ultravioletă trebuie să fie utilizate în conformitate cu protocoale prestabilite. Capcanele trebuie să funcționeze pe timpul nopții, cu o frecvență de cel puțin:
 - o noapte pe săptămână pe durata lunii de dinaintea începutului preconizat și pe durata lunii de dinaintea încheierii preconizate a perioadei de inactivitate a vectorului;
 - o noapte pe lună pe durata perioadei de inactivitate a vectorului;
 - pe baza rezultatelor obținute în primii trei ani de funcționare, frecvența utilizării capcanelor cu aspirare poate fi ajustată;
- cel puțin o capcană cu aspirare trebuie amplasată în fiecare zonă relevantă din punct de vedere epidemiologic, în întreaga regiune indennă de boala limbii albastre. O proporție de musculițe prinse în capcanele cu aspirare trebuie trimisă unui laborator specializat, care poate număra și identifica speciile de vectori suspectate.

- 1.3. Monitorizarea în vederea furnizării către Comisie a informațiilor pertinente pentru a demonstra absența circulației virusului bolii limbii albastre într-o zonă geografică relevantă din punct de vedere epidemiologic pe o perioadă de doi ani, conform articolului 6 alineatul (2):
- constă cel puțin într-una dintre următoarele metode sau într-o combinație a lor: monitorizare serologică a animalelor santinelă, studii serologice/virologice și monitorizare țintită bazată pe evaluarea riscurilor, în conformitate cu cele menționate la punctele 1.1.2.1, 1.1.2.2 și 1.1.2.3;
 - trebuie concepută astfel încât probele să fie reprezentative și adaptate la structura populației de specii susceptibile care urmează să fie eșantionate în zona geografică relevantă din punct de vedere epidemiologic, iar dimensiunea probei să fie astfel calculată încât să permită detectarea unei prevalențe de 20 % ⁽¹⁾ cu un nivel de încredere de 95 % în rândul populației de specii susceptibile din zona geografică relevantă din punct de vedere epidemiologic, în cazul în care nu s-a pus în aplicare vaccinarea în masă; sau
 - trebuie concepută astfel încât probele să fie reprezentative și adaptate la structura populației de specii susceptibile care urmează să fie eșantionate în zona geografică relevantă din punct de vedere epidemiologic, iar dimensiunea probei să fie astfel calculată încât să permită detectarea unei prevalențe de 10 % ⁽²⁾ cu un nivel de încredere de 95 % în rândul populației de specii susceptibile din zona geografică relevantă din punct de vedere epidemiologic, în cazul în care nu s-a pus în aplicare vaccinarea în masă.
2. *Cerințele minime pentru programele de supraveghere a bolii limbii albastre care trebuie să fie aplicate de statele membre în afara zonelor de restricție*
- Programele de supraveghere a bolii limbii albastre vizează depistarea eventualelor incursiuni ale virusului bolii limbii albastre și demonstrarea absenței virusului în cauză într-un stat membru indemn de boală a limbii albastre sau într-o zonă geografică relevantă din punct de vedere epidemiologic.
- Programele de supraveghere a bolii limbii albastre constau cel puțin în activități de supraveghere clinică pasivă și de supraveghere de laborator activă, în conformitate cu cele menționate la punctele 2.1 și 2.2.
- 2.1. Supravegherea clinică pasivă:
- constă într-un sistem formal, continuu și documentat în mod corespunzător, care are scopul de a depista și de a investiga cazurile suspecte, incluzând un sistem de avertizare rapidă pentru raportarea acestor cazuri. Proprietarii sau deținătorii de animale și veterinarii trebuie să raporteze imediat autorității competente orice caz suspect. Toate cazurile trebuie să fie investigate imediat, sub toate aspectele, de către autoritatea competentă, în vederea confirmării sau excluderii apariției unui focar de boală a limbii albastre;
 - trebuie intensificată în special în sezonul de activitate a vectorilor, în zonele care prezintă un risc specific relativ ridicat, pe baza datelor geografice și epidemiologice;
 - trebuie să garanteze că sunt organizate campanii de sensibilizare, în scopul înlesnirii identificării, de către proprietari sau deținători de animale și de către veterinari, a semnelor clinice de boală a limbii albastre.
- 2.2. Supravegherea de laborator activă constă cel puțin într-una din următoarele metode sau într-o combinație a lor: monitorizare serologică a animalelor santinelă, studii serologice/virologice sau monitorizare țintită bazată pe evaluarea riscurilor, în conformitate cu cele menționate la punctele 2.2.1, 2.2.2 și 2.2.3.
- 2.2.1. Monitorizarea serologică a animalelor santinelă:
- monitorizarea serologică a animalelor santinelă constă într-un program anual activ de testare a animalelor santinelă cu scopul depistării cazurilor de transmitere a virusului bolii limbii albastre în afara zonelor de restricție. O atenție specială trebuie acordată zonelor cu risc ridicat, pe baza datelor geografice și epidemiologice;
 - animalele santinelă trebuie testate cel puțin o dată pe lună pe durata perioadei de activitate a vectorului în cauză, în cazul în care perioada respectivă este cunoscută. În lipsa acestor informații, animalele trebuie testate cel puțin o dată pe lună pe durata unui an;

⁽¹⁾ S-a estimat că rata anuală normală de seroconversie într-o zonă infectată este de 20 %. Cu toate acestea, în cazul în care există dovezi conform cărora rata anuală normală de seroconversie într-o zonă geografică relevantă din punct de vedere epidemiologic este mai mică de 20 %, dimensiunea probei trebuie să fie astfel calculată încât să permită detectarea prevalenței mai mici estimate.

⁽²⁾ S-a estimat că rata anuală normală de seroconversie într-o zonă vaccinată este de 10 %. Cu toate acestea, în cazul în care există dovezi conform cărora rata anuală normală de seroconversie într-o zonă geografică vaccinată relevantă din punct de vedere epidemiologic este mai mică de 10 %, dimensiunea probei trebuie să fie astfel calculată încât să permită detectarea prevalenței mai mici estimate.

- numărul minim de animale santinelă per unitate geografică de referință utilizate în scopul monitorizării și supravegherii bolii limbii albastre trebuie să fie reprezentativ și suficient pentru depistarea incidenței lunare a seroconversiei ⁽¹⁾ de 2 % cu un nivel de încredere de 95 % în fiecare unitate geografică de referință.

2.2.2. Studiile serologice/virologice:

- constau cel puțin într-un program anual activ de testare serologică/virologică a populațiilor de specii susceptibile, în vederea depistării cazurilor de transmitere a virusului bolii limbii albastre în afara zonelor de restricție prin testare serologică și/sau virologică aleatorie, pus în aplicare în toate zonele geografice relevante din punct de vedere epidemiologic și executat în perioada anului în care depistarea seroconversiei este mai probabilă;
- trebuie concepute astfel încât probele să fie reprezentative și adaptate la structura populației de specii susceptibile care urmează să fie eșantionate în zona geografică relevantă din punct de vedere epidemiologic, iar dimensiunea probei să fie astfel calculată încât să permită detectarea unei prevalențe de 20 % cu un nivel de încredere de 95 % în rândul populației de specii susceptibile din zona geografică relevantă din punct de vedere epidemiologic;
- trebuie să garanteze că animalele seropozitive provenite de la populațiile vaccinate sau imunizate nu interferează cu studiile serologice.

2.2.3. Monitorizarea țintită bazată pe evaluarea riscurilor:

- constă într-un sistem formal, continuu și documentat în mod corespunzător, care are scopul de a demonstra absența anumitor serotipuri specifice ale virusului bolii limbii albastre;
- trebuie să se bazeze pe cunoștințe ample în ceea ce privește factorii de risc locali; aceste cunoștințe trebuie să permită identificarea populației țintă cu risc specific relativ ridicat care urmează să fie eșantionată;
- trebuie să garanteze că strategia de eșantionare țintită este adaptată pentru populația țintă definită ca fiind cu risc relativ ridicat, iar dimensiunea eșantionului este astfel calculată încât să permită detectarea unei prevalențe propuse (pe baza riscurilor cunoscute în ceea ce privește populația țintă) cu un nivel de încredere de 95 % în rândul populației țintă din zona geografică relevantă din punct de vedere epidemiologic.

⁽¹⁾ S-a estimat că rata anuală normală de seroconversie într-o zonă infectată este de 20 %. Cu toate acestea, în cadrul Comunității, circulația virusului are loc în special într-o perioadă de șase luni (sfârșitul primăverii/mijlocul toamnei). Prin urmare, 2 % reprezintă o estimare moderată a ratei lunare anticipate de seroconversie.”

REGULAMENTUL (CE) NR. 1109/2008 AL COMISIEI

din 6 noiembrie 2008

de modificare pentru a 100-a oară a Regulamentului (CE) nr. 881/2002 al Consiliului de instituire a unor măsuri restrictive specifice împotriva anumitor persoane și entități care au legătură cu Osama ben Laden, cu rețeaua Al-Qaida și cu talibanii

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 881/2002 al Consiliului din 27 mai 2002 de instituire a unor măsuri restrictive specifice împotriva anumitor persoane și entități care au legătură cu Osama ben Laden, cu rețeaua Al-Qaida și cu talibanii și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 467/2001 al Consiliului de interdicere a exportului anumitor mărfuri și servicii către Afganistan, de întărire a interdicției de zbor și de extindere a înghețării fondurilor și a altor resurse financiare în ceea ce-i privește pe talibanii din Afganistan ⁽¹⁾, în special articolul 7 alineatul (1) prima liniuță,

întrucât:

- (1) Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 881/2002 enumeră persoanele, grupurile și entitățile cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice în conformitate cu regulamentul menționat anterior.
- (2) La data de 10 octombrie 2008, Comitetul pentru sancțiuni al Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite a decis să modifice lista persoanelor, grupurilor și entităților cărora ar trebui să li se aplice înghețarea fondurilor și a resurselor economice, prin

adăugarea a trei persoane pe listă, date fiind informațiile cu privire la asocierea acestora cu Al-Qaida.

- (3) Prin urmare, anexa I ar trebui modificată în consecință.
- (4) Pentru a se garanta eficacitatea măsurilor prevăzute de prezentul regulament, acesta trebuie să intre în vigoare fără întârziere.
- (5) Comisia va comunica persoanelor în cauză motivele care se află la baza prezentului regulament, le va oferi posibilitatea să comenteze aceste motive și să revizuiască prezentul regulament, în funcție de observațiile și eventualele informații suplimentare disponibile,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 881/2002 se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 6 noiembrie 2008.

Pentru Comisie
Benita FERRERO-WALDNER
Membru al Comisiei

⁽¹⁾ JO L 139, 29.5.2002, p. 9.

ANEXĂ

Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 881/2002 se modifică după cum urmează:

Următoarele mențiuni se adaugă la rubrica „Persoane fizice”:

- (1) Adil Muhammad Mahmud **Abd Al-Khaliq** [*alias* (a) Adel Mohamed Mahmoud Abdul Khaliq; (b) Adel Mohamed Mahmood Abdul Khaled]. Data nașterii: 2.3.1984. Locul nașterii: Bahrain. Pașaport nr.: 1632207 (Bahrain). Alte informații: (a) a acționat în numele Al-Qaida și al Grupului libian de luptă pentru Islam (Libyan Islamic Fighting Group) și a oferit sprijin financiar, material și logistic acestor organizații, inclusiv a furnizat componente electrice, utilizate pentru explozivi, calculatoare, dispozitive GPS și echipament militar; (b) pregătit de Al-Qaida în domeniul armelor de calibru mic și al explozivilor, în Asia de Sud, a luptat alături de Al-Qaida în Afganistan; (c) arestat în Emiratele Arabe Unite (EAU) în ianuarie 2007 sub acuzația de a fi membru al Al-Qaida și al Grupului libian de luptă pentru Islam (Libyan Islamic Fighting Group); (d) ulterior condamnării sale în Emiratele Arabe Unite, la sfârșitul anului 2007, a fost transferat în Bahrain la începutul anului 2008, pentru a ispăși restul pedepsei.
 - (2) Abd Al-Rahman Muhammad Jaffar **Ali** [*alias* (a) Abd al-Rahman Muhammad Jaffir; (b) Abd al-Rahman Muhammad Jafir Ali; (c) Abd al-Rahman Jaffir Ali; (d) Abdul Rahman Mohamed Jaffer Ali; (e) Abdulrahman Mohammad Jaffar; (f) Ali Al-Khal; (g) Abu Muhammad Al-Khal]. Data nașterii: 15.1.1968. Locul nașterii: Muharraq, Bahrain. Cetățenie: bahreineză. Alte informații: (a) din Bahrain, finanța Al-Qaida și era mijlocitor pentru aceeași organizație; (b) în ianuarie 2008, a fost condamnat de Înalta Curte Penală din Bahrain pentru finanțarea terorismului, organizarea de antrenamente teroriste, facilitarea deplasării unor persoane în străinătate pentru a urma antrenamente teroriste, apartenență la o organizație teroristă. Eliberat după verdictul Curții și ispășirea pedepsei; (c) localizat în Bahrain (mai 2008).
 - (3) Khalifa: Muhammad Turki **Al-Subaiy** [*alias* (a) Khalifa Mohd Turki Alsubaie; (b) Khalifa Mohd Turki al-Subaie; (c) Khalifa Al-Subayi; (d) Khalifa Turki bin Muhammad bin al-Suayy]. Data nașterii: 1.1.1965. Cetățenie: qatareză. Pașaport nr.: 00685868 (Qatar). Carte de identitate numărul: 26563400140 (Qatar). Alte informații: (a) din Qatar, finanța și facilita terorismul, susținea financiar conducători importanți ai Al-Qaida și acționa în numele acestora, inclusiv prin deplasarea recruților în taberele de antrenament ale Al-Qaida din Asia de Sud; (b) în ianuarie 2008, a fost condamnat în contumacie de Înalta Curte Penală din Bahrain sub învinuirea de finanțare a terorismului, organizare de antrenamente teroriste, facilitarea deplasării unor persoane în străinătate pentru a participa la antrenamente teroriste, apartenență la o organizație teroristă; (c) arestat în Qatar, în martie 2008. Ispășește pedeapsa în Qatar (iunie 2008).
-

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2008/95/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 22 octombrie 2008

de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci

(versiune codificată)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 95,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Directiva 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci ⁽³⁾ a fost modificată în ceea ce privește conținutul acesteia ⁽⁴⁾. Este necesar, din motive de claritate și de raționalizare, să se codifice directiva menționată.

(2) Legislațiile care se aplicau mărcilor în statele membre înaintea intrării în vigoare a Directivei 89/104/CEE cuprindeau neconcordanțe care puteau împiedica libera circulație a mărfurilor și libera prestare a serviciilor și puteau denatura concurența pe piața comună. Apropierea acestor legislații era, prin urmare, necesară pentru asigurarea bunei funcționări a pieței interne.

(3) Este important să nu fie ignorate soluțiile și avantajele pe care sistemul mărcii comunitare îl poate oferi întreprinderilor care doresc să dobândească mărci.

(4) Nu se impune o apropiere totală a legislațiilor statelor membre în domeniul mărcilor. Este suficient să se limiteze apropierea la dispozițiile naționale care au incidența cea mai directă asupra funcționării pieței interne.

(5) Prezenta directivă nu ar trebui să priveze statele membre de dreptul de a continua să protejeze mărcile dobândite prin utilizare, însă ar trebui să reglementeze numai raporturile lor cu mărcile dobândite prin înregistrare.

(6) Statele membre ar trebui să păstreze, de asemenea, libertatea de a stabili dispozițiile de procedură privind înregistrarea, decăderea din drepturi sau nulitatea mărcilor dobândite prin înregistrare. Este de competența lor, de exemplu, să stabilească forma procedurilor de înregistrare și de nulitate, să decidă dacă drepturile anterioare trebuie invocate în procedura de înregistrare sau în procedura de nulitate sau în ambele ori, mai mult, în cazul în care drepturile anterioare pot fi invocate în procedura de înregistrare, să prevadă o procedură de opoziție sau o examinare din oficiu sau ambele. Statele membre ar trebui să păstreze posibilitatea de a stabili efectele decăderii din drepturi sau ale nulității mărcilor.

(7) Prezenta directivă nu ar trebui să excludă aplicarea, în privința mărcilor, a dispozițiilor legislative ale statelor membre, altele decât dreptul mărcilor, cum ar fi dispozițiile cu privire la concurența neloială, la răspunderea civilă sau la protecția consumatorilor.

(8) Atingerea obiectivelor urmărite prin această apropiere presupune ca dobândirea și păstrarea dreptului la marca înregistrată să fie în principiu subordonate, în toate statele membre, aceluiași condiții. În acest scop, este oportun să se stabilească o listă exemplificativă de semne care pot constitui o marcă, dacă sunt potrivite să distingă produsele sau serviciile unei întreprinderi de cele ale altor întreprinderi. Motivele de refuz sau de nulitate privind marca în sine, de exemplu absența caracterului distinctiv, sau privind conflictele dintre marcă și drepturile anterioare ar trebui să fie enumerate exhaustiv,

⁽¹⁾ JO C 161, 13.7.2007, p. 44.

⁽²⁾ Avizul Parlamentului European din 19 iunie 2007 (JO C 146 E, 12.6.2008, p. 76) și Decizia Consiliului din 25 septembrie 2008.

⁽³⁾ JO L 40, 11.2.1989, p. 1.

⁽⁴⁾ A se vedea anexa I partea A.

chiar dacă unele dintre aceste motive sunt enumerate cu titlu facultativ pentru statele membre, care pot deci să mențină sau să introducă în legislația lor motivele în cauză. Statele membre ar trebui să poată să mențină sau să introducă în legislația lor motive de refuz sau de nulitate referitoare la condițiile de dobândire sau de păstrare a dreptului la marcă pentru care nu există dispoziții de apropiere și care se referă, de exemplu, la calitatea titularului mărcii, la reînnoirea mărcii, la regimul taxelor sau la nerespectarea normelor de procedură.

- (9) Pentru a reduce numărul total al mărcilor înregistrate și protejate în Comunitate și, prin urmare, numărul litigiilor care apar între ele, este important să se ceară ca mărcile înregistrate să fie efectiv utilizate, sub sancțiunea decăderii din drepturi. Este necesar să se prevadă că nulitatea unei mărci nu poate fi pronunțată din cauza existenței unei mărci anterioare neutilizate, lăsând în același timp statelor membre posibilitatea de a aplica același principiu în ceea ce privește înregistrarea unei mărci sau de a prevedea că o marcă nu poate fi invocată în mod valabil într-o acțiune în contrafacere dacă s-a stabilit, în cadrul unei excepții, că titularul mărcii ar putea să fie decăzut din drepturile sale. În toate aceste cazuri, este de competența statelor membre să stabilească normele de procedură aplicabile.

- (10) Pentru a facilita libera circulație a mărfurilor și libera prestare a serviciilor, este esențial să se garanteze că mărcile înregistrate beneficiază de aceeași protecție în legislația tuturor statelor membre. Cu toate acestea, acest lucru nu privează statele membre de dreptul de a acorda o protecție mai mare mărcilor notorii.

- (11) Protecția conferită de marca înregistrată, al cărei scop este tocmai acela de a garanta funcția mărcii drept indicație a originii, ar trebui să fie absolută în cazul de identitate între marcă și semn și între produse sau servicii. Protecția ar trebui să funcționeze, de asemenea, în caz de similitudine între marcă și semn și produse sau servicii. Este indispensabil să se interpreteze noțiunea de similitudine în raport cu riscul de confuzie. Condiția specifică a protecției ar trebui să o constituie riscul de confuzie, a cărui apreciere depinde de numeroși factori și, în primul rând, de cunoașterea mărcii pe piață, de asocierea care poate fi făcută cu semnul utilizat sau înregistrat, de gradul de similitudine între marcă și semn, și între produsele sau serviciile desemnate. Mijloacele prin care riscul de confuzie poate fi constatat și, în special, sarcina probei ar trebui să țină de normele naționale de procedură, cărora prezenta directivă nu trebuie să le aducă atingere.

- (12) Este necesar, din motive de securitate juridică și fără a aduce atingere într-un mod inechitabil intereselor titularului unei mărci anterioare, să se prevadă ca acesta din urmă să nu mai poată să ceară anularea sau să se opună folosirii unei mărci ulterioare celei care îi aparține și a cărei folosință a tolerat-o cu bună știință un timp îndelungat, cu excepția cazului în care cererea de marcă ulterioară a fost efectuată cu rea-credință.

- (13) Toate statele membre ale Comunității sunt parte la Convenția de la Paris privind protecția proprietății industriale. Este necesar ca dispozițiile prezentei directive să fie pe deplin armonizate cu cele ale convenției menționate. Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre care decurg din respectiva convenție. Dacă este cazul, ar trebui aplicat articolul 307 al doilea paragraf din tratat.

- (14) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenul de transpunere în dreptul național a Directivei 89/104/CEE menționat în anexa I partea B,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Domeniul de aplicare

Prezenta directivă se aplică mărcilor individuale, colective, de garantare sau de certificare de produse și de servicii, care au făcut obiectul unei înregistrări sau al unei solicitări de înregistrare într-un stat membru sau pe lângă Biroul pentru proprietate intelectuală al Benelux sau care au făcut obiectul unei înregistrări internaționale care produce efecte într-un stat membru.

Articolul 2

Semne care pot să constituie o marcă

Pot constitui mărci toate semnele susceptibile de reprezentare grafică, în special cuvintele, inclusiv numele de persoane, desenele, literele, cifrele, forma produsului sau a ambalajului său, cu condiția ca astfel de semne să fie capabile să distingă produsele sau serviciile unei întreprinderi de cele ale altor întreprinderi.

Articolul 3

Motive de refuz sau de nulitate

- (1) Sunt refuzate înregistrării sau pot să fie declarate nule, dacă sunt înregistrate:

- (a) semnele care nu pot constitui o marcă;

- (b) mărcile fără caracter distinctiv;
- (c) mărcile care sunt compuse exclusiv din semne sau indicii putând servi, în comerț, pentru a desemna felul, calitatea, cantitatea, destinația, valoarea, proveniența geografică sau data fabricației produsului sau a prestării de servicii sau alte caracteristici ale acestora;
- (d) mărcile care sunt compuse exclusiv din semne sau indicii devenite uzuale în limbajul curent sau în practicile comerciale loiale și constante;
- (e) semnele constituite exclusiv:
- (i) din forma impusă chiar de natura produsului;
 - (ii) din forma produsului necesar obținerii unui rezultat tehnic;
 - (iii) din forma care dă valoare substanțială produsului;
- (f) mărcile care sunt contrare ordinii publice sau bunelor moravuri;
- (g) mărcile de natură să înșele publicul, de exemplu cu privire la natura, calitatea sau proveniența geografică a produsului sau a serviciului;
- (h) mărcile care, în absența autorizației autorităților competente, trebuie refuzate sau invalidate în temeiul articolului 6b din Convenția de la Paris privind protecția proprietății industriale, denumită în continuare „Convenția de la Paris”.
- (2) Fiecare stat membru poate prevedea ca unei mărci să îi fie refuzată înregistrarea sau, dacă este înregistrată, să poată fi declarată nulă în cazul și în măsura în care:
- (a) utilizarea acestei mărci poate fi interzisă în temeiul unei alte legislații decât legislația privind mărcile din statul membru în cauză sau din Comunitate;
 - (b) marca conține un semn de o înaltă valoare simbolică și, în special, un simbol religios;
 - (c) marca conține insigne, embleme și escudoane, altele decât cele menționate la articolul 6b din Convenția de la Paris și care prezintă un interes public, doar dacă înregistrarea lor nu a fost autorizată în conformitate cu legislația statului membru de către autoritatea competentă;
- (d) cererea de înregistrare a mărcii a fost făcută cu rea-credință de către solicitant.
- (3) Unei mărci nu i se refuză înregistrarea sau, dacă este înregistrată, nu poate fi declarată nulă în aplicarea alineatului (1) literele (b), (c) sau (d) dacă, înainte de data cererii de înregistrare și după utilizarea ei, aceasta a dobândit un caracter distinctiv. În plus, statele membre pot prevedea ca prezenta dispoziție să se aplice și atunci când caracterul distinctiv a fost dobândit după cererea de înregistrare sau după înregistrare.
- (4) Un stat membru poate prevedea ca, prin derogare de la alineatele (1), (2) și (3), motivele de refuz sau de nulitate care erau aplicabile în acest stat membru înainte de data intrării în vigoare a dispozițiilor necesare pentru a se conforma Directivei 89/104/CEE, se aplică mărcilor pentru care cererea a fost depusă înainte de această dată.

Articolul 4

Motive suplimentare de refuz sau de nulitate privind conflictele cu drepturi anterioare

(1) Unei mărci îi este refuzată înregistrarea sau, dacă este înregistrată, poate fi declarată nulă:

(a) atunci când este identică cu o marcă anterioară și când produsele sau serviciile pentru care marca a fost cerută sau a fost înregistrată sunt identice cu cele pentru care marca anterioară este protejată;

(b) atunci când, din cauza identității sau a similitudinii sale cu marca anterioară și din cauza identității sau a similitudinii produselor sau a serviciilor pe care cele două mărci le desemnează, există, din partea publicului, un risc de confuzie care include riscul de asociere cu marca anterioară.

(2) În sensul alineatului (1) prin „mărci anterioare” se înțelege:

(a) mărcile a căror dată de depunere este anterioară celei a cererii de marcă, ținând seama, dacă este cazul, de dreptul de prioritate invocat pentru susținerea acestor mărci și care aparțin categoriilor următoare:

(i) mărcile comunitare;

(ii) mărcile înregistrate în statul membru sau, în ceea ce privește Belgia, Luxemburgul și Țările de Jos, la Biroul pentru Proprietate Intelectuală al Benelux;

- (iii) mărcile care au făcut obiectul unei înregistrări internaționale care produce efecte în statul membru;
- (b) mărcile comunitare care își revendică în mod valabil senioritatea, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară ⁽¹⁾, în raport cu o marcă menționată la litera (a) punctele (ii) și (iii), chiar dacă această ultimă marcă a făcut obiectul unei renunțări sau a expirat;
- (c) cererile de mărci menționate la literele (a) și (b), sub rezerva înregistrării lor;
- (d) mărcile care, la data depunerii cererii de marcă sau, dacă este cazul, la data priorității invocate în sprijinul cererii de marcă, sunt „notorii” în statul membru, în sensul articolului 6a din Convenția de la Paris.
- (3) Unei mărci îi este de asemenea refuzată înregistrarea sau, dacă este înregistrată, poate fi declarată nulă, dacă este identică sau similară unei mărci comunitare anterioare în sensul alineatului (2) și dacă este destinată să fie înregistrată sau a fost înregistrată pentru produse sau servicii care nu sunt similare celor pentru care marca anterioară este înregistrată, atunci când marca anterioară se bucură de renume în Comunitate și când utilizarea mărcii ulterioare ar obține fără motiv justificat un profit necuvenit, din caracterul distinctiv sau din renumele mărcii comunitare anterioare sau când ea le-ar aduce atingere.
- (4) Un stat membru poate, de asemenea, să prevadă că unei mărci îi este refuzată înregistrarea sau, dacă este înregistrată, aceasta poate fi declarată nulă în cazul și în măsura în care:
- (a) marca este identică sau similară unei mărci naționale anterioare în sensul alineatului (2) și dacă este destinată să fie înregistrată sau a fost înregistrată pentru produse sau servicii care nu sunt similare celor pentru care marca anterioară este înregistrată, atunci când marca anterioară se bucură de renume în statul membru în cauză și când utilizarea mărcii ulterioare ar obține profit necuvenit, fără motive întemeiate, din caracterul distinctiv sau din renumele mărcii anterioare sau când acesta le-ar aduce atingere;
- (b) drepturile la o marcă neînregistrată sau la un alt semn utilizat în lumea afacerilor au fost dobândite înainte de data de depunere a cererii mărcii ulterioare sau, dacă este cazul, înainte de data priorității invocate în sprijinul cererii mărcii ulterioare și dacă această marcă neînregistrată sau acest alt semn conferă titularului său dreptul de a interzice utilizarea unei mărci ulterioare;
- (c) utilizarea mărcii poate fi interzisă în temeiul unui drept anterior, altul decât drepturile menționate la alineatul (2) litera (b) din prezentul alineat, respectiv:
- (i) un drept la nume;
- (ii) un drept la imagine;
- (iii) un drept de autor;
- (iv) un drept de proprietate industrială;
- (d) marca este identică sau similară unei mărci colective anterioare care a conferit un drept care a expirat într-un termen de maximum trei ani înainte de depunere;
- (e) marca este identică sau similară unei mărci de garantare sau de certificare anterioară care a conferit un drept care a expirat într-un termen precedând depunerea și a cărei durată se stabilește de statul membru;
- (f) marca este identică sau similară unei mărci anterioare înregistrate pentru produse sau servicii identice sau similare și care a conferit un drept care a expirat din cauza nereînnoirii într-un termen de cel mult doi ani înainte de depunere, cu condiția ca titularul mărcii anterioare să își fi dat acordul la înregistrarea mărcii ulterioare sau să nu își fi utilizat marca;
- (g) marca poate fi confundată cu o marcă utilizată în străinătate în momentul depunerii cererii și care continuă să fie utilizată, dacă cererea a fost făcută cu rea-credință de către solicitant.
- (5) Statele membre pot permite ca, în circumstanțe corespunzătoare, să nu fie necesar să se refuze înregistrarea mărcii sau ca aceasta să fie declarată nulă atunci când titularul mărcii anterioare sau al dreptului anterior este de acord cu înregistrarea mărcii ulterioare.
- (6) Un stat membru poate să prevadă ca, prin derogare de la alineatele (1)-(5), motivele de refuz sau de nulitate care erau aplicabile în acest stat membru înainte de data intrării în vigoare a dispozițiilor necesare pentru a se conforma Directivei 89/104/CEE să se aplice mărcilor pentru care cererea a fost depusă înainte de această dată.

Articolul 5

Drepturi conferite de marcă

(1) Marca înregistrată conferă titularului său următoarele drepturi exclusive. Titularul este îndreptățit să interzică oricărui terț să utilizeze, fără consimțământul său, în cadrul comerțului:

- (a) un semn identic mărcii pentru produse sau servicii identice cu cele pentru care aceasta este înregistrată;

⁽¹⁾ JO L 11, 14.1.1994, p. 1.

(b) un semn pentru care, din cauza identității sau a similitudinii sale cu marca și din cauza identității sau a similitudinii produselor sau a serviciilor aflate sub incidența mărcii și a semnului, există un risc de confuzie din partea publicului; riscul de confuzie include riscul de asociere între semn și marcă.

(2) Orice stat membru poate, de asemenea, să prevadă că titularul este îndreptățit să interzică oricărui terț să utilizeze, fără consimțământul său, în comerț, orice semn identic sau similar mărcii pentru produse sau servicii care nu sunt similare celor pentru care marca este înregistrată, atunci când marca aceasta se bucură de renume în statul membru în cauză și când prin utilizarea semnului obține foloase necuvenite din caracterul distinctiv sau renumele mărcii ori aduce atingere acestora.

(3) În temeiul alineatelor (1) și (2), poate fi interzis, printre altele:

- (a) să se aplice semnul pe produse sau pe ambalajul acestora;
- (b) să se ofere produsele, să fie comercializate sau să fie deținute în acest scop, sau să se ofere sau să se furnizeze servicii sub acest semn;
- (c) să se importe sau să se exporte produsele sub acest semn;
- (d) să se utilizeze semnul în documentele de afaceri sau în publicitate.

(4) Atunci când, anterior datei intrării în vigoare a dispozițiilor necesare pentru a se conforma Directivei 89/104/CEE, în temeiul legislației unui stat membru nu putea fi interzisă utilizarea unui semn în condițiile prevăzute la alineatul (1) litera (b) sau la alineatul (2), dreptul conferit de marcă nu poate fi invocat pentru a împiedica continuarea folosirii semnului.

(5) Alineatele (1)-(4) nu aduc atingere dispozițiilor în orice stat membru referitoare la protecția împotriva utilizării unui semn în alte scopuri decât acelea de a distinge produsele sau serviciile, atunci când utilizarea acestui produs fără motive întemeiate atrage foloase necuvenite din caracterul distinctiv sau din renumele mărcii ori aduce atingere acestora.

Articolul 6

Limitarea efectelor mărcii

(1) Dreptul conferit de marcă nu permite titularului său să interzică unui terț utilizarea, în cadrul comerțului:

- (a) a numelui și a adresei sale;
- (b) a indicațiilor privind felul, calitatea, cantitatea, destinația, valoarea, originea geografică sau data fabricației produsului

sau a prestării serviciului sau a altor caracteristici ale acestora;

- (c) a mărcii, atunci când aceasta se impune pentru indicarea destinației unui produs sau unui serviciu, în special ca accesorii sau piese detașate,

în măsura în care această utilizare se face în conformitate cu practicile loiale în materie industrială sau comercială.

(2) Dreptul conferit de marcă nu permite titularului său să interzică unui terț utilizarea, în cadrul comerțului, a unui drept anterior cu aplicabilitate locală dacă acest drept este recunoscut prin legislația statului membru în cauză și în limita teritoriului în care este recunoscut.

Articolul 7

Epuizarea drepturilor conferite de o marcă

(1) Marca nu dă dreptul titularului său să interzică utilizarea acesteia pentru produsele care au fost introduse pe piața comunitară sub această marcă de către titular sau cu consimțământul acestuia.

(2) Alineatul (1) nu se aplică atunci când există motive justificate pentru ca titularul să se opună comercializării ulterioare a produselor, în special atunci când starea produselor se modifică sau se deteriorează după introducerea lor pe piață.

Articolul 8

Licențe

(1) O marcă poate face obiectul licențelor pentru toate sau pentru o parte din produsele sau serviciile pentru care ea este înregistrată și pentru tot teritoriul sau pentru o parte a teritoriului unui stat membru. Licențele pot fi exclusive sau neexclusive.

(2) Titularul mărcii poate invoca drepturile conferite de această marcă față de un licențiat care încalcă una dintre clauzele contractului de licență, în ceea ce privește:

- (a) durata sa;
- (b) forma acoperită prin înregistrarea sub care marca poate fi utilizată;
- (c) natura produselor sau a serviciilor pentru care se acordă licența;
- (d) teritoriul pe care marca poate fi aplicată; sau
- (e) calitatea produselor fabricate sau a serviciilor asigurate de licențiat.

Articolul 9

Limitarea drepturilor ca urmare a toleranței

(1) Titularul unei mărci anterioare în temeiul articolului 4 alineatul (2), care a tolerat, într-un stat membru, folosirea unei mărci ulterioare înregistrate în acest stat membru timp de cinci ani consecutivi, având cunoștință despre această utilizare, nu mai poate solicita declararea nulității și nici să se opună utilizării mărcii ulterioare pe baza respectivei mărci anterioare pentru produsele sau serviciile pentru care marca ulterioară a fost utilizată, cu excepția cazului în care depunerea mărcii ulterioare a fost efectuată cu rea-credință.

(2) Orice stat membru poate să prevadă că alineatul (1) se aplică *mutatis mutandis* titularului unei mărci anterioare menționate la articolul 4 alineatul (4) litera (a) sau al unui alt drept anterior menționat la articolul 4 alineatul (4) litera (b) sau (c).

(3) În cazurile menționate la alineatul (1) sau (2), titularul unei mărci înregistrate ulterior nu se poate opune utilizării dreptului anterior, chiar dacă acest drept nu mai poate fi invocat împotriva mărcii ulterioare.

Articolul 10

Utilizarea mărcii

(1) Dacă, în termen de cinci ani de la data la care procedura de înregistrare s-a încheiat, marca nu a fost utilizată efectiv de către titular în statul membru în cauză pentru produsele sau serviciile pentru care aceasta este înregistrată sau dacă o astfel de utilizare a fost suspendată pe o perioadă neîntreruptă de cinci ani, marca este supusă sancțiunilor prevăzute în prezenta directivă, cu excepția cazului în care există un motiv întemeiat pentru a nu fi fost utilizată.

În sensul primului paragraf este considerată, de asemenea, utilizare:

(a) folosirea mărcii sub o formă care diferă prin elemente care nu alterează caracterul distinctiv în forma sub care aceasta a fost înregistrată;

(b) aplicarea mărcii pe produse sau pe ambalajul acestora în statul membru în cauză numai cu scopul exportului.

(2) Utilizarea mărcii cu consimțământul titularului sau de către orice persoană îndreptățită să utilizeze o marcă colectivă sau o marcă de garantare sau de certificare se consideră utilizare de către titular.

(3) În ceea ce privește mărcile înregistrate înainte de data intrării în vigoare în statul membru în cauză dispozițiile necesare pentru a se conforma Directivei 89/104/CEE:

(a) atunci când o dispoziție în vigoare înainte de această dată prevedea sancțiuni pentru neutilizarea unei mărci pe o perioadă neîntreruptă, se consideră că termenul de cinci ani menționat la alineatul (1) primul paragraf începe să curgă în același timp cu orice perioadă de neutilizare deja în curs la această dată;

(b) atunci când nici o dispoziție privind utilizarea nu era în vigoare înainte de această dată, termenele de cinci ani menționate la alineatul (1) primul paragraf se consideră că încep să curgă cel mai devreme de la această dată.

Articolul 11

Sanțiuni privind neutilizarea unei mărci în cadrul procedurilor judiciare sau administrative

(1) Nu poate fi declarată nulitatea unei mărci în temeiul existenței unei mărci anterioare cu care se află în conflict dacă aceasta din urmă nu îndeplinește condițiile de utilizare stabilite la articolul 10 alineatele (1) și (2) sau, după caz, la articolul 10 alineatul (3).

(2) Un stat membru poate să prevadă că nu poate fi refuzată înregistrarea unei mărci în temeiul existenței unei mărci anterioare cu care se află în conflict dacă aceasta din urmă nu îndeplinește condițiile de utilizare stabilite la articolul 10 alineatele (1) și (2) sau, după caz, la articolul 10 alineatul (3).

(3) Fără să aducă atingere aplicării articolului 12 atunci când este formulată o cerere reconvențională de decădere, un stat membru poate să prevadă că o marcă nu poate fi invocată în mod valabil într-o acțiune în contrafacere dacă se stabilește, ca urmare a unei excepții, că titularul mărcii poate fi decăzut din drepturile sale în temeiul articolului 12 alineatul (1).

(4) Dacă marca anterioară a fost utilizată numai pentru o parte a produselor sau a serviciilor pentru care este înregistrată, aceasta se consideră, în sensul aplicării alineatelor (1), (2) și (3), ca fiind înregistrată numai pentru această parte a produselor sau a serviciilor.

Articolul 12

Motive de decădere

(1) Titularul unei mărci poate fi decăzut din drepturile sale dacă, pe o perioadă neîntreruptă de cinci ani, marca nu a fost utilizată în mod serios, în statul membru în cauză, pentru produsele sau serviciile pentru care aceasta este înregistrată și dacă nu există motive întemeiate pentru a nu fi fost utilizată.

Cu toate acestea, nici o persoană nu poate reclama decăderea din drepturi a titularului unei mărci dacă, între expirarea acestei perioade de cinci ani și prezentarea cererii de decădere, marca a început sau a reînceput să fie utilizată în mod serios.

Începerea sau reluarea utilizării, dacă are loc într-un termen de trei luni înainte de prezentarea cererii de decădere, și cel mai devreme la expirarea perioadei neîntrerupte de cinci ani de neutilizare, nu este luată în considerare atunci când pregătirile pentru începerea sau reluarea utilizării intervin doar după ce titularul a luat la cunoștință că cererea de decădere ar putea fi prezentată.

(2) Fără a aduce atingere alineatului (1), titularul unei mărci poate fi decăzut din drepturile sale, atunci când, după data înregistrării sale, marca:

(a) a devenit, prin activitatea sau inactivitatea titularului său, desemnarea uzuală în comerț a unui produs sau a unui serviciu pentru care ea este înregistrată;

(b) este capabilă, ca urmare a folosirii pentru produsele sau serviciile pentru care aceasta este înregistrată, de către titular sau cu consimțământul lui, să inducă publicul în eroare în primul rând cu privire la natura, calitatea sau proveniența geografică a acestor produse sau servicii.

Articolul 13

Cauze de refuz, de decădere sau de nulitate numai pentru o parte a produselor sau a serviciilor

Atunci când există cauze pentru refuzul înregistrării, pentru decăderea din drepturi sau nulitatea unei mărci numai pentru o parte din produsele sau serviciile pentru care această marcă a fost solicitată sau înregistrată, refuzul înregistrării, decăderea sau nulitatea acoperă numai produsele sau serviciile în cauză.

Articolul 14

Constatarea a posteriori a nulității unei mărci sau a decăderii din drepturi a titularului acesteia

Atunci când senioritatea unei mărci anterioare, care a făcut obiectul unei renunțări sau a expirat, este invocată pentru o marcă comunitară, nulitatea mărcii anterioare sau decăderea din drepturi a titularului acesteia poate fi constatată a posteriori.

Articolul 15

Dispoziții speciale privind mărcile colective, mărcile de garantare și mărcile de certificare

(1) Fără a aduce atingere articolului 4, statele membre a căror legislație autorizează înregistrarea mărcilor colective sau a mărcilor de garantare sau de certificare pot să prevadă că aceste mărci nu vor fi înregistrate, titularul va fi decăzut din drepturile sale ori va fi declarată nulitatea mărcilor, pentru alte cauze decât cele prevăzute la articolele 3 și 12, în măsura în care acest fapt este impus de funcția acestor mărci.

(2) Prin derogare de la articolul 3 alineatul (1) litera (c), statele membre pot să prevadă ca semnele sau indicațiile care pot servi pentru desemnarea, în comerț, a provenienței geografice a produselor sau a serviciilor pot să constituie mărci colective sau mărci de garantare sau de certificare. O astfel de marcă nu îndreptățește titularul să interzică unui terț utilizarea în comerț a acestor semne sau indicații, atât timp cât sunt folosite conform practicilor loiale în domeniul industrial sau comercial; în special, o astfel de marcă nu poate fi opusă unui terț abilitat să utilizeze o denumire geografică.

Articolul 16

Comunicare

Comisiei îi sunt comunicate de statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern adoptate în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 17

Abrogare

Directiva 89/104/CEE, astfel cum a fost modificată prin decizia menționată în anexa I partea A, se abrogă, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenele de transpunere în dreptul național a directivei menționate în anexa I partea B.

Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

Articolul 18

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 19

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 22 octombrie 2008.

Pentru Parlamentul European

Președintele

H.-G. PÖTTERING

Pentru Consiliu

Președintele

J.-P. JOUYET

ANEXA I

PARTEA A

Directiva abrogată și lista modificărilor ulterioare

(menționate la articolul 17)

Directiva 89/104/CEE a Consiliului

(JO L 40, 11.2.1989, p. 1)

Decizia 92/10/CEE a Consiliului

(JO L 6, 11.1.1992, p. 35)

PARTEA B

Termene de transpunere în dreptul intern

(menționate la articolul 17)

Directiva	Data limită de transpunere
89/104/CEE	31 decembrie 1992

ANEXA II

Tabel de corespondență

Directiva 89/104/CEE	Prezenta directivă
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2	Articolul 2
Articolul 3 alineatul (1) literele (a)-(d)	Articolul 3 alineatul (1) literele (a)-(d)
Articolul 3 alineatul (1) litera (e) fraza introductivă	Articolul 3 alineatul (1) litera (e) fraza introductivă
Articolul 3 alineatul (1) litera (e) prima liniuță	Articolul 3 alineatul (1) litera (e) punctul (i)
Articolul 3 alineatul (1) litera (e) a doua liniuță	Articolul 3 alineatul (1) litera (e) punctul (ii)
Articolul 3 alineatul (1) litera (e) a treia liniuță	Articolul 3 alineatul (1) litera (e) punctul (iii)
Articolul 3 alineatul (1) literele (f), (g) și (h)	Articolul 3 alineatul (1) literele (f), (g) și (h)
Articolul 3 alineatele (2), (3) și (4)	Articolul 3 alineatele (2), (3) și (4)
Articolul 4	Articolul 4
Articolul 5	Articolul 5
Articolul 6	Articolul 6
Articolul 7	Articolul 7
Articolul 8	Articolul 8
Articolul 9	Articolul 9
Articolul 10 alineatul (1)	Articolul 10 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 10 alineatul (2)	Articolul 10 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 10 alineatul (3)	Articolul 10 alineatul (2)
Articolul 10 alineatul (4)	Articolul 10 alineatul (3)
Articolul 11	Articolul 11
Articolul 12 alineatul (1) prima teză	Articolul 12 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 12 alineatul (1) a doua teză	Articolul 12 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 12 alineatul (1) a treia teză	Articolul 12 alineatul (1) al treilea paragraf
Articolul 12 alineatul (2)	Articolul 12 alineatul (2)
Articolul 13	Articolul 13
Articolul 14	Articolul 14
Articolul 15	Articolul 15
Articolul 16 alineatele (1) și (2)	—
Articolul 16 alineatul (3)	Articolul 16
—	Articolul 17
—	Articolul 18
Articolul 17	Articolul 19
—	Anexa I
—	Anexa II

II

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie)

DECIZII

CONFERINȚA REPREZENTANȚILOR GUVERNELOR STATELOR MEMBRE

DECIZIA REPREZENTANȚILOR GUVERNELOR STATELOR MEMBRE

din 29 octombrie 2008

privind regimul documentelor operațiilor UE civile de gestionare a crizelor și ale operațiilor militare ale UE

(2008/836)

REPREZENTANȚII GUVERNELOR STATELOR MEMBRE ALE UNIUNII EUROPENE,

întrucât:

(1) În măsura în care nu sunt deținute de o instituție, documentele misiunilor civile de gestionare a crizelor și ale operațiilor militare ale Uniunii Europene nu intră sub incidența legislației comunitare referitoare la arhivele istorice și accesul public la documente.

(2) Deoarece aceste documente se referă la domenii de activitate ale Uniunii Europene, este oportun ca astfel de documente să fie arhivate de Secretariatul General al Consiliului Uniunii Europene („SGC”). Respectiv documente ar trebui să fie de acum înainte considerate documente deținute de Consiliu și ar trebui să intre sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei⁽¹⁾ și a Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 354/83 din 1 februarie 1983 privind deschiderea către public a arhivelor istorice ale Comunității Economice Europene și ale Comunității Europene a Energiei Atomice⁽²⁾,

DECID:

Articolul 1

(1) În vederea aplicării Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 și a Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 354/83, documentele

aparținând misiunilor civile de gestionare a crizelor și operațiilor militare încheiate, în curs de desfășurare și viitoare, derulate sub auspiciile Consiliului se arhivează, la încheierea misiunilor și a operațiilor, de către SGC și sunt considerate de la momentul respectiv drept documente deținute de Consiliu.

(2) Documentele menționate la alineatul (1) nu includ documentele referitoare la aspecte privind personalul, contractele cu terțe părți și documentația aferentă sau documente efemere.

(3) SGC se asigură că documentele clasificate de statele membre sau de alte autorități sunt protejate în conformitate cu regulamentul de securitate al Consiliului adoptat prin Decizia 2001/264/CE a Consiliului⁽³⁾.

(4) Statele membre sprijină SGC în vederea obținerii de copii ale documentelor menționate la alineatul (1).

(5) Documentele menționate la alineatul (1) se păstrează într-un loc specific în cadrul arhivelor. Personalul care gestionează aceste documente urmează cursuri cu privire la documentele care țin de politica europeană de securitate și apărare și cu privire la gestionarea informațiilor clasificate în acest context.

⁽¹⁾ JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

⁽²⁾ JO L 43, 15.2.1983, p. 1.

⁽³⁾ JO L 101, 11.4.2001, p. 1.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 29 octombrie 2008.

Președintele

P. SELLAL

COMISIE

DECIZIA COMISIEI

din 29 octombrie 2008

de autorizare a introducerii pe piață a produselor care conțin, sunt compuse sau fabricate din bumbac LLCotton25 modificat genetic (ACS-GHØØ1-3) în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului

[notificată cu numărul C(2008) 6204]

(Numai textul în limba germană este autentic)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2008/837/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind produsele alimentare și furajele modificate genetic⁽¹⁾, în special articolul 7 alineatul (3) și articolul 19 alineatul (3),

întrucât:

- (1) La data de 3 martie 2005, Bayer CropScience AG a prezentat autorității competente din Țările de Jos o cerere, în conformitate cu articolele 5 și 17 din Regulamentul (CE) nr. 1829/2003, pentru introducerea pe piață a produselor și ingredientelor alimentare și a furajelor care conțin, sunt compuse sau fabricate din bumbac LLCotton25 („cererea”).
- (2) Cererea se referă, de asemenea, la introducerea pe piață a altor produse care conțin sau sunt compuse din bumbac LLCotton25, având aceleași utilizări ca orice alt soi de bumbac, cu excepția cultivării. Prin urmare, în conformitate cu dispozițiile articolului 5 alineatul (5) și ale articolului 17 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1829/2003, cererea include datele și informațiile cerute în anexele III și IV la Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 martie 2001 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic și de abrogare a Directivei 90/220/CEE a Consiliului⁽²⁾, precum și informații și concluzii cu privire la evaluarea riscului efectuată în conformitate cu principiile stabilite în anexa II la Directiva 2001/18/CE.
- (3) La data de 16 aprilie 2007, Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (EFSA) a dat aviz favorabil în conformitate cu articolele 6 și 18 din Regulamentul

(CE) nr. 1829/2003 și a concluzionat că este puțin probabil ca prin introducerea pe piață a produselor care conțin, sunt compuse sau fabricate din bumbac LLCotton25, astfel cum sunt descrise în cerere („produsele”), să se producă efecte negative asupra sănătății umane sau animale sau asupra mediului, în contextul utilizărilor prevăzute⁽³⁾. În avizul său, EFSA a luat în considerare toate întrebările specifice și problemele semnalate de către statele membre în cadrul consultării autorităților naționale competente, astfel cum se prevede la articolul 6 alineatul (4) și la articolul 18 alineatul (4) din regulamentul respectiv.

- (4) În special, EFSA a concluzionat că analizele comparative compoziționale și analizele agronomice arată că bumbacul LLCotton25 este echivalent într-o măsură considerabilă cu corespondentul său nemodificat genetic și, în consecință, nu sunt necesare studii suplimentare de siguranță pe animale de laborator (de exemplu, un studiu de toxicitate de 90 de zile, efectuat pe șobolani).
- (5) În avizul său, EFSA a concluzionat, de asemenea, că planul de monitorizare a mediului, constând într-un plan general de supraveghere prezentat de solicitant, este în conformitate cu utilizarea prevăzută pentru produse. Totuși, date fiind caracteristicile fizice ale semințelor de bumbac și metodele de transport, EFSA a recomandat, în cadrul supravegherii generale, să fie introduse măsuri specifice pentru monitorizarea activă a apariției de plante sălbatice de bumbac în zone unde este posibilă împrăștierea accidentală a semințelor.
- (6) Planul de monitorizare înaintat de solicitant a fost modificat pentru a respecta această recomandare EFSA.
- (7) Având în vedere considerațiile de mai sus, autorizația pentru produsele în cauză ar trebui acordată.

⁽¹⁾ JO L 268, 18.10.2003, p. 1.

⁽²⁾ JO L 106, 17.4.2001, p. 1.

⁽³⁾ http://www.efsa.europa.eu/EFSA/efsa_locale-1178620753816_1178620785856.htm

- (8) Trebuie alocat un identificator unic fiecărui OMG în parte, în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 65/2004 al Comisiei din 14 ianuarie 2004 de stabilire a unui sistem de elaborare și alocare a unor identificatori unici pentru organismele modificate genetic ⁽¹⁾.
- (9) Pe baza avizului emis de EFSA, pentru produsele și ingredientele alimentare și furajele care conțin, sunt compuse sau fabricate din bumbac LLCotton25, nu este nevoie de alte norme specifice de etichetare decât cele prevăzute la articolul 13 alineatul (1) și la articolul 25 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1829/2003. Cu toate acestea, pentru a asigura folosirea produselor în limitele autorizației prevăzute de prezenta decizie, etichetarea furajelor conținând sau constând în OMG-uri, precum și a altor produse decât alimentele sau furajele conținând sau constând în OMG-uri pentru care este necesară o autorizație, trebuie completată cu o indicație clară care să specifice că produsele în cauză nu pot fi folosite pentru cultivare.
- (10) În mod similar, avizul EFSA nu justifică impunerea unor condiții sau restricții specifice pentru introducerea pe piață și/sau a unor condiții sau restricții specifice pentru folosire și manipulare, inclusiv a unor cerințe de monitorizare după introducerea pe piață, sau a unor condiții specifice pentru protejarea anumitor ecosisteme/a mediului și/sau a anumitor zone geografice, astfel cum se prevede la articolul 6 alineatul (5) litera (e) și la articolul 18 alineatul (5) litera (e) din Regulamentul (CE) nr. 1829/2003.
- (11) Toate informațiile relevante privind autorizarea produselor trebuie introduse în registrul comunitar al produselor alimentare și al furajelor modificate genetic, în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1829/2003.
- (12) Articolul 4 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 1830/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind trasabilitatea și etichetarea organismelor modificate genetic și trasabilitatea produselor destinate alimentației umane sau animale, produse din organisme modificate genetic, și de modificare a Directivei 2001/18/CE ⁽²⁾ stabilește cerințele de etichetare a produselor care conțin sau sunt compuse din OMG-uri.
- (13) Prezenta decizie se notifică prin Centrul de informare pentru prevenirea riscurilor biotehnologice părților semnatare ale Protocolului de la Cartagena privind biosecuritatea la Convenția privind diversitatea biologică, în

conformitate cu articolul 9 alineatul (1) și articolul 15 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 1946/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2003 privind deplasările transfrontaliere de organisme modificate genetic ⁽³⁾.

- (14) Comitetul permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală nu a emis un aviz în termenul stabilit de președinte; în consecință, la data de 30 aprilie 2008, Comisia a înaintat o propunere Consiliului în conformitate cu articolul 5 din Decizia 1999/468/CE a Consiliului ⁽⁴⁾, Consiliul trebuind să hotărască în termen de trei luni.
- (15) Cu toate acestea, Consiliul nu a adoptat o hotărâre în termenul stabilit; în prezent, Comisia trebuie să adopte o decizie,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Organism modificat genetic și identificator unic

Identificatorul unic ACS-GHØØ1-3 este alocat, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 65/2004, bumbacului modificat genetic (*Gossypium hirsutum*) LLCotton25, astfel cum se menționează la litera (b) din anexa la prezenta decizie.

Articolul 2

Autorizare

Următoarele produse sunt autorizate în sensul articolului 4 alineatul (2) și al articolului 16 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1829/2003, în conformitate cu condițiile stabilite în prezenta decizie:

- (a) produse alimentare și ingrediente alimentare conținând, constând în sau produse din bumbac ACS-GHØØ1-3;
- (b) furaje conținând, constând în sau produse din bumbac ACS-GHØØ1-3;
- (c) produse, altele decât alimentele și furajele, conținând sau constând în bumbac ACS-GHØØ1-3, având aceeași utilizare ca orice alt soi de bumbac, cu excepția cultivării.

Articolul 3

Etichetare

(1) În sensul cerințelor de etichetare stabilite la articolul 13 alineatul (1) și la articolul 25 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 și la articolul 4 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 1830/2003, „denumirea organismului” este „bumbac”.

(2) Cuvintele „nu este destinat cultivării” apar pe etichetă și în documentele însoțitoare ale produselor conținând sau constând în bumbac ACS-GHØØ1-3, menționate la articolul 2 literele (b) și (c).

⁽¹⁾ JO L 10, 16.1.2004, p. 5.

⁽²⁾ JO L 268, 18.10.2003, p. 24.

⁽³⁾ JO L 287, 5.11.2003, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

*Articolul 4***Monitorizarea efectelor asupra mediului**

(1) Titularul autorizației se asigură că planul de monitorizare a efectelor asupra mediului, astfel cum este descris la litera (h) din anexă, este instituit și pus în aplicare.

(2) Titularul autorizației prezintă Comisiei rapoarte anuale cu privire la punerea în aplicare și la rezultatele activităților stabilite în planul de monitorizare.

*Articolul 5***Registrul comunitar**

Informațiile din anexa la prezenta decizie trebuie introduse în registrul comunitar al produselor alimentare și al furajelor modificate genetic, în conformitate cu dispozițiile articolului 28 din Regulamentul (CE) nr. 1829/2003.

*Articolul 6***Titularul autorizației**

Titularul autorizației este Bayer CropScience AG.

*Articolul 7***Valabilitate**

Prezenta decizie se aplică pentru o perioadă de 10 ani de la data notificării.

*Articolul 8***Destinatar**

Prezenta decizie se adresează companiei Bayer CropScience AG, Alfred-Nobel-Straße 50, D-40789 Monheim am Rhein, Germania.

Adoptată la Bruxelles, 29 octombrie 2008.

Pentru Comisie

Androulla VASSILIOU

Membru al Comisiei

ANEXĂ

(a) Solicitantul și titularul autorizației:

Denumire: Bayer CropScience AG
Adresă: Alfred-Nobel-Strasse 50, D-40789 Monheim am Rhein, Germania

(b) Denumirea și caracteristicile produselor:

1. Produse alimentare și ingrediente alimentare conținând, constând în sau produse din bumbac ACS-GHØØ1-3.
2. Furaje conținând, constând în sau produse din bumbac ACS-GHØØ1-3.
3. Produse, altele decât alimentele și furajele, conținând sau constând în bumbac ACS-GHØØ1-3, având aceeași utilizare ca orice alt soi de bumbac, cu excepția cultivării.

Bumbacul modificat genetic ACS-GHØØ1-3, astfel cum este descris în cerere, exprimă proteina PAT care conferă toleranță la erbicidul glufosinat de amoniu.

(c) Etichetare:

1. În sensul cerințelor specifice de etichetare stabilite la articolul 13 alineatul (1) și la articolul 25 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 și la articolul 4 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 1830/2003, „denumirea organismului” este „bumbac”.
2. Cuvintele „nu este destinat cultivării” apar pe etichetă și în documentele însoțitoare ale produselor conținând sau constând în bumbac ACS-GHØØ1-3, menționate la articolul 2 literele (b) și (c) din prezenta decizie.

(d) Metodă de detecție:

- Metoda de cuantificare a bumbacului ACS GHØØ1-3 bazată pe reacția de polimerizare în lanț (PCR) în timp real și specifică de eveniment.
- Validată pe semințe de laboratorul comunitar de referință, înființat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 și publicată la adresa <http://gmo-crl.jrc.it/statusofdoss.htm>
- Materiale de referință: AOCS 0306 A și AOCS 0306-E disponibile prin intermediul American Oil Chemists Society la adresa http://www.aocs.org/tech/crm/bayer_cotton.cfm

(e) Identificator unic:

ACS-GHØØ1-3

(f) Informații necesare în temeiul anexei II la Protocolul de la Cartagena privind biosecuritatea la Convenția privind diversitatea biologică:

Centrul de informare pentru prevenirea riscurilor biotehnologice, înregistrare ID: a se vedea [a se completa cu ocazia notificării]

(g) Condiții sau restricții privind introducerea pe piață, folosirea sau manipularea produselor:

Nu sunt necesare.

(h) Plan de monitorizare:

Plan de monitorizare a efectelor asupra mediului în conformitate cu anexa VII la Directiva 2001/18/CE.

[Link: plan publicat pe Internet]

(i) Cerințe de monitorizare după introducerea pe piață pentru utilizarea ca aliment destinat consumului uman:

Nu sunt necesare.

Notă: E posibil ca linkurile către documentele relevante să necesite a fi modificate pe parcurs. Aceste modificări vor fi puse la dispoziția publicului prin actualizarea registrului comunitar al produselor alimentare și al furajelor modificate genetic.

DECIZIA COMISIEI

din 3 noiembrie 2008

privind vaccinarea preventivă a rațelor sălbatice din Portugalia împotriva virusului slab patogen al gripei aviare și privind anumite măsuri de restricționare a circulației acestor păsări și a produselor derivate

[notificată cu numărul C(2008) 6348]

(Numai textul în limba portugheză este autentic)

(2008/838/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Directiva 2005/94/CE a Consiliului din 20 decembrie 2005 privind măsurile comunitare de combatere a influenței aviare și de abrogare a Directivei 92/40/CEE ⁽¹⁾, în special articolul 57 alineatul (2),

întrucât:

(1) Directiva 2005/94/CE stabilește anumite măsuri preventive referitoare la supravegherea și la depistarea precoce a gripei aviare și care consolidează nivelul de vigilență și de pregătire a autorităților competente și a comunității agricole în fața riscurilor prezentate de boala menționată.

(2) Începând cu septembrie 2007, au apărut focare de gripă aviară în forma slab patogenă în cadrul unor exploatații avicole situate în partea centrală și de vest a Portugaliei, în special în exploatațiile în care sunt ținute păsări destinate repopulării efectivelor de vânat.

(3) Portugalia a adoptat măsuri în conformitate cu Directiva 2005/94/CE în vederea combaterii propagării bolii respective.

(4) O evaluare a riscului efectuată de Portugalia a constatat că exploatațiile de rațe sălbatice (*Anas platyrhynchos*) destinate repopulării efectivelor de vânat (denumite în continuare „rațe sălbatice”) ar putea constitui un pericol grav și imediat de propagare a gripei aviare în Portugalia sau în alte state membre. Prin urmare, Portugalia a decis să introducă vaccinarea de urgență în scopul izolării focarului.

(5) Decizia 2008/285/CE a Comisiei ⁽²⁾ a aprobat planul de vaccinare de urgență transmis de Portugalia. Respectiva decizie a prevăzut, de asemenea, aplicarea anumitor măsuri într-o exploatație în care sunt ținute rațe sălbatice vaccinate și în exploatațiile de păsări nevaccinate, inclusiv restricțiile privind circulația rațelor sălbatice vaccinate, a ouălor de incubație ale acestora și a rațelor sălbatice provenite din aceste ouă, în conformitate cu planul de vaccinare aprobat.

(6) Implementarea planului de vaccinare de urgență aplicată de Portugalia a fost încheiată până la 31 iulie 2008.

(7) În conformitate cu articolul 8 din Decizia 2008/285/CE, Portugalia a transmis un raport privind punerea în aplicare a planului de vaccinare de urgență și a raportat Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală.

(8) Pe baza informațiilor furnizate de Portugalia, se pare că focarul a fost izolat cu succes.

(9) Pe baza unei evaluări suplimentare a riscurilor, Portugalia consideră că, în cadrul exploatației, rațele sălbatice pentru reproducere valoroase sunt încă expuse riscului potențial de infecție cu gripă aviară, în special prin contact indirect posibil cu păsări sălbatice. Prin urmare, Portugalia a decis să continue vaccinarea împotriva gripei aviare ca măsură pe termen lung prin punerea în aplicare a planului de vaccinare preventivă în cadrul exploatației expuse riscului, din regiunea Lisboa e Vale do Tejo, Ribatejo Norte, Vila Nova da Barquinha, care deține astfel de rațe sălbatice.

(10) Prin scrisoarea din data de 10 septembrie 2008, Portugalia a înaintat Comisiei spre aprobare un plan de vaccinare preventivă.

(11) În conformitate cu planul de vaccinare preventivă menționat, Portugalia intenționează să introducă vaccinarea preventivă care urmează să fie aplicată până la 31 iulie 2009.

(12) În avizele sale științifice privind folosirea vaccinării în vederea combaterii gripei aviare, emise de Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară în 2005 ⁽³⁾, 2007 ⁽⁴⁾ și 2008 ⁽⁵⁾, Consiliul pentru sănătatea și bunăstarea animalelor a menționat că vaccinarea de urgență și preventivă împotriva gripei aviare reprezintă un instrument valoros care completează măsurile de combatere a bolii respective.

⁽³⁾ Jurnalul EFSA (2005) 266, 1-21; Aviz științific privind aspecte de sănătate și bunăstare animală referitoare la gripa aviară.

⁽⁴⁾ Jurnalul EFSA (2007) 489, Aviz științific privind vaccinarea păsărilor de curte domestice și a păsărilor ținute în captivitate împotriva subtipurilor H5 și H7 ale virusului gripei aviare.

⁽⁵⁾ Jurnalul EFSA (2008) 715, 1-161, Aviz științific privind aspecte de sănătate și bunăstare animală referitoare la gripa aviară și riscurile introducerii sale în exploatațiile avicole din UE.

⁽¹⁾ JO L 10, 14.1.2006, p. 16.

⁽²⁾ JO L 92, 3.4.2008, p. 37.

- (13) În plus, Comisia a examinat planul de vaccinare preventivă transmis de Portugalia și este mulțumită de faptul că acesta este conform cu legislația comunitară relevantă. Având în vedere situația epidemiologică din Portugalia referitoare la virusul slab patogen al gripei aviare, tipul de exploatație în care urmează să fie aplicată vaccinarea și domeniul de aplicare limitat al planului de vaccinare, este adecvat să se aprobe planul de vaccinare preventivă respectiv. Punerea în aplicare a planului de vaccinare preventivă respectiv va furniza, de asemenea, experiență practică și cunoștințe suplimentare privind eficacitatea vaccinului asupra rațelor sălbatice.
- (14) În scopul planului de vaccinare preventivă care urmează să fie realizat de Portugalia, ar trebui utilizate numai vaccinurile autorizate în conformitate cu Directiva 2001/82/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la produsele medicamentoase veterinare⁽¹⁾ sau cu Regulamentul (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004 de stabilire a procedurilor comunitare privind autorizarea și supravegherea medicamentelor de uz uman și veterinar și de instituire a unei Agenții Europene pentru Medicamente⁽²⁾.
- (15) În plus, ar trebui să se efectueze supravegherea și testarea în laborator a exploatației în care sunt ținute rațele sălbatice vaccinate și a exploatațiilor de păsări nevaccinate, astfel cum s-a stabilit în planul de vaccinare preventivă.
- (16) Este adecvat, de asemenea, să se introducă anumite restricții privind circulația rațelor sălbatice vaccinate, a ouălor de incubație ale acestora și a rațelor sălbatice provenite din păsări vaccinate, în conformitate cu planul de vaccinare preventivă. Având în vedere numărul mic de rațe sălbatice prezente în exploatația în care urmează să fie efectuată vaccinarea preventivă, precum și din motive de trasabilitate și logistică, păsările vaccinate nu ar trebui deplasate din exploatația respectivă.
- (17) În privința comerțului cu păsări destinate repopulării efectivelor de vânat, Portugalia a adoptat măsuri suplimentare în conformitate cu Decizia 2006/605/CE a Comisiei din 6 septembrie 2006 privind anumite măsuri de protecție referitoare la schimburile intracomunitare de păsări de curte destinate furnizării de vânat sălbatic pentru repopulare⁽³⁾.
- (18) Pentru a reduce impactul economic asupra exploatației în cauză, ar trebui prevăzute anumite derogări de la restricțiile privind circulația rațelor sălbatice provenite din rațe sălbatice vaccinate, având în vedere faptul că această circulație nu prezintă un risc special de propagare a bolii, sub rezerva efectuării supravegherii oficiale, precum și a îndeplinirii condițiilor specifice de sănătate animală prevăzute pentru comerțul intracomunitar.
- (19) Planul de vaccinare preventivă ar trebui aprobat astfel încât să poată fi pus în aplicare până la 31 iulie 2009.
- (20) Decizia 2008/285/CE ar trebui abrogată deoarece a devenit caducă după 31 iulie 2008.
- (21) Măsurile prevăzute de prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

- (1) Prezenta decizie stabilește anumite măsuri care trebuie aplicate în Portugalia, unde vaccinarea preventivă a rațelor sălbatice (*Anas platyrhynchos*) destinate repopulării efectivelor de vânat (denumite în continuare „rațe sălbatice”) este efectuată într-o exploatație care este expusă riscului gripei aviare. Măsurile respective includ anumite restricții privind circulația în interiorul țării și expedierea în afara Portugaliei a rațelor sălbatice vaccinate, a ouălor de incubație ale acestora și a rațelor sălbatice provenite din acestea.
- (2) Prezenta decizie se aplică fără a aduce atingere măsurilor de protecție care trebuie să fie adoptate de Portugalia în conformitate cu Directiva 2005/94/CE și Decizia 2006/605/CE.

Articolul 2

Aprobarea planului de vaccinare preventivă

- (1) Se aprobă planul de vaccinare preventivă împotriva virusului slab patogen al gripei aviare în Portugalia, astfel cum a fost transmis Comisiei de Portugalia la 10 septembrie 2008, care trebuie pus în aplicare într-o exploatație din regiunea Lisboa e Vale do Tejo, Ribatejo Norte, Vila Nova da Barquinha până la 31 iulie 2009 (denumit în continuare „planul de vaccinare preventivă”).
- (2) Comisia publică planul de vaccinare preventivă.

Articolul 3

Condiții pentru punerea în aplicare a planului de vaccinare preventivă

- (1) Portugalia se asigură că rațele sălbatice sunt vaccinate în conformitate cu planul de vaccinare preventivă cu un vaccin inactivat, heterolog, bivalent, care să conțină ambele subtipururi – H5 și H7 – ale virusului gripei aviare și care să fie autorizat de statul membru respectiv în conformitate cu Directiva 2001/82/CE sau cu Regulamentul (CE) nr. 726/2004.
- (2) Portugalia se asigură de efectuarea supravegherii și a testării în laborator a exploatației în care sunt ținute rațele sălbatice vaccinate și a exploatațiilor de păsări nevaccinate, astfel cum s-a stabilit în planul de vaccinare preventivă.

⁽¹⁾ JO L 311, 28.11.2001, p. 1.

⁽²⁾ JO L 136, 30.4.2004, p. 1.

⁽³⁾ JO L 246, 8.9.2006, p. 12.

(3) Portugalia se asigură că planul de vaccinare preventivă este pus în aplicare în mod eficient.

Articolul 4

Marcarea și restricțiile privind circulația, expedierea și eliminarea rațelor sălbatice vaccinate

Autoritatea competentă se asigură că rațele sălbatice vaccinate în exploatarea menționată la articolul 2 alineatul (1):

- (a) sunt marcate, fiecare în parte;
- (b) nu sunt mutate în alte exploatarea avicole din Portugalia sau expediate către alte state membre.

După încheierea perioadei de reproducere a acestora, rațele respective sunt eutanasiate în cadrul exploatarea menționată la articolul 2 alineatul (1), iar carcacele acestora sunt eliminate în condiții de siguranță.

Articolul 5

Restricțiile privind circulația și expedierea ouălor de incubație provenite din exploatarea menționată la articolul 2 alineatul (1)

Autoritatea competentă se asigură că ouăle de incubație provenite de la rațele sălbatice din exploatarea menționată la articolul 2 alineatul (1) pot fi transportate numai către un incubator din Portugalia și că acestea nu sunt expediate către alte state membre.

Articolul 6

Restricțiile privind circulația și expedierea rațelor sălbatice provenite din rațele sălbatice vaccinate

(1) Autoritatea competentă se asigură de faptul că rațele sălbatice provenite din rațele sălbatice vaccinate pot fi transportate, după ecloziune, numai către o exploatarea localizată într-o zonă înconjurătoare stabilită în Portugalia în raport cu exploatarea menționată la articolul 2 alineatul (1), astfel cum s-a stabilit în planul de vaccinare preventivă.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) și cu condiția ca rațele sălbatice provenite din rațele sălbatice vaccinate să fie în vârstă de peste patru luni, acestea pot fi:

- (a) eliberate în natură, în Portugalia; sau
- (b) expediate către alte state membre, cu condiția ca:
 - (i) rezultatele testelor de supraveghere și de laborator, astfel cum au fost stabilite în planul de vaccinare preventivă, să fie favorabile; precum și

(ii) să fie îndeplinite condițiile de expediere a păsărilor destinate repopulării efectivelor de vânat prevăzute de Directiva 2006/605/CE.

Articolul 7

Certificarea sanitară pentru comerțul intracomunitar cu rațele sălbatice provenite din rațele sălbatice vaccinate

Portugalia se asigură de faptul că certificatele de sănătate pentru comerțul intracomunitar cu păsări destinate repopulării efectivelor de vânat, menționate la articolul 6 alineatul (2) litera (b), cuprind următoarea poziție:

„Lot care respectă condițiile de sănătate animală prevăzute de Directiva 2008/838/CE (*).”

(*) JO L 299, 8.11.2008, p. 40.”

Articolul 8

Rapoarte

Portugalia transmite Comisiei un raport privind punerea în aplicare a planului de vaccinare preventivă în termen de o lună de la data aplicării prezentei decizii și prezintă, ulterior, rapoarte trimestriale Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală.

Articolul 9

Abrogare

Decizia 2008/285/CE se abrogă.

Articolul 10

Aplicabilitate

Prezenta decizie se aplică până la 31 iulie 2009.

Articolul 11

Destinatari

Prezenta decizie se adresează Republicii Portugheze.

Adoptată la Bruxelles, 3 noiembrie 2008.

Pentru Comisie

Androulla VASSILIOU

Membre al Comisiei

III

(Acte adoptate în temeiul Tratatului UE)

ACTE ADOPTATE ÎN TEMEIUL TITLULUI V DIN TRATATUL UE

DECIZIA 2008/839/JAI A CONSILIULUI

din 24 octombrie 2008

privind migrarea de la Sistemul de Informații Schengen (SIS 1+) la Sistemul de Informații Schengen
din a doua generație (SIS II)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

Decizia 2007/533/JAI a Consiliului din 12 iunie 2007 privind instituirea, funcționarea și utilizarea Sistemului de Informații Schengen din a doua generație (SIS II) ⁽⁵⁾.

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 30 alineatul (1) literele (a) și (b), articolul 31 alineatul (1) literele (a) și (b) și articolul 34 alineatul (2) litera (c),

(3) SIS II a fost instituit în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1987/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind instituirea, funcționarea și utilizarea Sistemului de Informații Schengen din a doua generație (SIS II) ⁽⁶⁾ și al Deciziei 2007/533/JAI a Consiliului. Prezenta decizie nu ar trebui să aducă atingere dispozițiilor respectivelor acte.

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

întrucât:

(4) Anumite teste ale SIS II sunt prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 189/2008 al Consiliului ⁽⁷⁾ și în Decizia 2008/173/CE a Consiliului ⁽⁸⁾.

(1) Sistemul de Informații Schengen (SIS), înființat în temeiul dispozițiilor titlului IV din Convenția din 19 iunie 1990 de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 dintre guvernele statelor Uniunii Economice Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune ⁽²⁾ („Convenția Schengen”), și dezvoltarea ulterioară a acestuia, sistemul SIS 1+, reprezintă instrumente esențiale pentru aplicarea dispozițiilor acquis-ului Schengen, astfel cum este integrat în cadrul Uniunii Europene.

(5) Dezvoltarea SIS II ar trebui continuată și finalizată în conformitate cu calendarul global al SIS II aprobat de Consiliu la 6 iunie 2008.

(2) Misiunea de a dezvolta Sistemul de Informații Schengen din a doua generație (SIS II) a fost încredințată Comisiei în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2424/2001 al Consiliului ⁽³⁾ și al Deciziei 2001/886/JAI a Consiliului ⁽⁴⁾. Respectivul instrumente expiră la 31 decembrie 2008. Prezenta decizie ar trebui, prin urmare, să le completeze până la o dată stabilită de Consiliu în conformitate cu

(6) Ar trebui efectuată o testare completă a SIS II printr-o colaborare deplină între statele membre și Comisie, în conformitate cu dispozițiile prezentei decizii. Cât mai curând posibil după încheierea testării sistemului, testul ar trebui validat în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1987/2006 și cu Decizia 2007/533/JAI.

(7) Statele membre ar trebui să efectueze un test privind schimbul de informații suplimentare.

⁽¹⁾ Avizul din 24 septembrie 2008 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ JO L 239, 22.9.2000, p. 19.

⁽³⁾ JO L 328, 13.12.2001, p. 4.

⁽⁴⁾ JO L 328, 13.12.2001, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 205, 7.8.2007, p. 63.

⁽⁶⁾ JO L 381, 28.12.2006, p. 4.

⁽⁷⁾ JO L 57, 1.3.2008, p. 1.

⁽⁸⁾ JO L 57, 1.3.2008, p. 14.

- (8) În ceea ce privește SIS 1+, Convenția Schengen prevede o funcție de suport tehnic (C.SIS). În ceea ce privește SIS II, Regulamentul (CE) nr. 1987/2006 și Decizia 2007/533/JAI prevăd un SIS II central compus dintr-o funcție de suport tehnic și o interfață națională uniformă (NI-SIS). Funcția de suport tehnic a SIS II central ar trebui situată la Strasbourg (Franța), și cea de rezervă la St. Johann im Pongau (Austria).
- (9) În vederea unei mai bune gestionări a potențialelor dificultăți generate de migrarea de la SIS 1+ la SIS II, ar trebui instituită și testată o structură de migrare provizorie pentru Sistemul de Informații Schengen. Această structură de migrare provizorie nu ar trebui să afecteze disponibilitatea operațională a SIS 1+. Comisia ar trebui să pună la dispoziție un sistem de conversie.
- (10) Statul membru care emite un semnal de alarmă ar trebui să aibă responsabilitatea de a se asigura că datele introduse în Sistemul de Informații Schengen sunt exacte, actualizate și legale.
- (11) Comisia ar trebui să răspundă în continuare de SIS II central și de infrastructura de comunicații a acestuia. Această responsabilitate include întreținerea și continuarea dezvoltării SIS II și a infrastructurii de comunicații a acestuia, inclusiv corectarea erorilor în orice moment. Comisia ar trebui să coordoneze și să sprijine activitățile comune. Comisia ar trebui să ofere, în special, sprijinul tehnic și operațional necesar statelor membre la nivelul SIS II central, inclusiv punerea la dispoziție a unui birou de asistență („helpdesk”).
- (12) Statele membre sunt responsabile și ar trebui să răspundă în continuare de dezvoltarea și întreținerea sistemelor lor naționale (N.SIS II).
- (13) Franța ar trebui să răspundă în continuare de funcția de suport tehnic a SIS 1+, astfel cum se prevede în mod expres în Convenția Schengen.
- (14) Reprezentanții statelor membre participante la SIS 1+ ar trebui să-și coordoneze acțiunile în cadrul Consiliului. Este necesară stabilirea unui cadru pentru respectiva acțiune de coordonare.
- (15) Comisia ar trebui împuternicită să delege unor părți terțe, inclusiv unor organisme naționale din sectorul public, sarcini care îi revin în temeiul prezentei decizii și sarcini privind executarea bugetului, în conformitate cu Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene ⁽¹⁾.
- Orice astfel de delegare ar trebui să respecte normele privind protecția datelor și securitatea datelor și să ia în considerare rolul autorităților competente în domeniul protecției datelor, în ceea ce privește SIS, în special dispozițiile din Convenția Schengen și din prezenta decizie.
- (16) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date ⁽²⁾ se aplică în cazul prelucrării datelor cu caracter personal de către Comisie.
- (17) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, desemnată în temeiul Deciziei 2004/55/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 decembrie 2003 de desemnare a autorității independente de control prevăzute la articolul 286 din Tratatul CE ⁽³⁾, are competența de a monitoriza activitățile instituțiilor și organismelor comunitare în legătură cu prelucrarea datelor cu caracter personal. Convenția Schengen conține dispoziții specifice privind protecția și securitatea datelor cu caracter personal.
- (18) Deoarece obiectivele privind instituirea structurii de migrare provizorii și migrarea datelor de la SIS 1+ la SIS II nu pot fi realizate într-o măsură suficientă de statele membre și, prin urmare, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, se consideră că adoptarea prezentei măsuri este în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul de instituire a Comunității Europene și menționat în articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, prezenta decizie nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.
- (19) Prezenta decizie respectă drepturile fundamentale și principiile consacrate, în special, de către Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene.
- (20) Convenția Schengen ar trebui modificată pentru a permite integrarea SIS 1+ în structura de migrare provizorie.
- (21) Regatul Unit participă la prezenta decizie, în conformitate cu articolul 5 din Protocolul de integrare a acquis-ului Schengen în cadrul Uniunii Europene, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, și cu articolul 8 alineatul (2) din Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

⁽²⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

⁽³⁾ JO L 12, 17.1.2004, p. 47.

⁽⁴⁾ JO L 131, 1.6.2000, p. 43.

- (22) Irlanda participă la prezenta decizie, în conformitate cu articolul 5 din Protocolul de integrare a acquis-ului Schengen în cadrul Uniunii Europene, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, și cu articolul 6 alineatul (2) din Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen ⁽¹⁾.
- (23) Prezenta decizie nu aduce atingere modalităților de participare parțială a Regatului Unit și a Irlandei la acquis-ul Schengen, astfel cum sunt definite în Decizia 2000/365/CE a Consiliului și, respectiv, în Decizia 2002/192/CE a Consiliului.
- (24) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezenta decizie reprezintă o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului încheiat de Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării acquis-ului Schengen ⁽²⁾, care se încadrează în domeniul prevăzut la articolul 1 punctul G din Decizia 1999/437/CE a Consiliului ⁽³⁾ privind anumite norme de aplicare a respectivului acord.
- (25) În ceea ce privește Elveția, prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului încheiat între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽⁴⁾, care se încadrează în domeniul prevăzut la articolul 1 punctul G din Decizia 1999/437/CE coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/149/CE a Consiliului ⁽⁵⁾ privind încheierea acordului în numele Uniunii Europene.
- (26) În ceea ce privește Liechtenstein, prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Protocolului semnat între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen, care se încadrează în domeniul prevăzut la articolul 1 punctul G din Decizia 1999/437/CE coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/262/CE a Consiliului ⁽⁶⁾ privind semnarea, în numele Uniunii Europene, și aplicarea provizorie a anumitor dispoziții ale protocolului respectiv,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Obiectivul general

(1) Sistemul de Informații Schengen (SIS 1+), instituit în temeiul dispozițiilor titlului IV din Convenția Schengen, este înlocuit cu un nou sistem, Sistemul de Informații Schengen II (SIS II), instituirea, funcționarea și utilizarea acestuia fiind reglementate prin Decizia 2007/533/JAI.

(2) În conformitate cu procedurile și împărțirea sarcinilor stabilite în prezenta decizie, SIS II este dezvoltat de Comisie și de statele membre ca un sistem unic integrat și este pregătit pentru a deveni operațional.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei decizii, se aplică următoarele definiții:

- (a) „SIS II central” înseamnă funcția de suport tehnic a SIS II care conține o bază de date –„bază de date SIS II” – și o interfață națională uniformă (NI-SIS);
- (b) „C.SIS” înseamnă funcția de suport tehnic a SIS 1+, care conține o bază de date de referință pentru SIS 1+ și interfața națională uniformă (N.COM);
- (c) „N.SIS” înseamnă sistemul național al SIS 1+, constituit din sistemele de date naționale care comunică cu C.SIS;
- (d) „N.SIS II” înseamnă sistemul național al SIS II, constituit din sistemele de date naționale care comunică cu SIS II central;
- (e) „sistem de conversie” înseamnă un instrument tehnic care permite o comunicare constantă și fiabilă între C.SIS și SIS II central, asigurând funcțiile prevăzute la articolul 10 alineatul (3);
- (f) „testare completă” înseamnă testul menționat la articolul 71 alineatul (3) litera (c) din Decizia 2007/533/JAI;
- (g) „testarea informațiilor suplimentare” înseamnă testele de funcționare între Birourile SIRENE.

Articolul 3

Obiectul și domeniul de aplicare

Prezenta decizie stabilește atribuțiile și responsabilitățile Comisiei și ale celorlalte state membre participante la SIS 1+ cu privire la următoarele sarcini:

⁽¹⁾ JO L 64, 7.3.2002, p. 20.

⁽²⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

⁽³⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 31.

⁽⁴⁾ JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

⁽⁵⁾ JO L 53, 27.2.2008, p. 50.

⁽⁶⁾ JO L 83, 26.3.2008, p. 5.

- (a) întreținerea și continuarea dezvoltării SIS II;
- (b) o testare completă a SIS II;
- (c) o testare a informațiilor suplimentare;
- (d) continuarea dezvoltării și a testării unui sistem de conversie;
- (e) instituirea și testarea unei structuri de migrare provizorii;
- (f) migrarea de la SIS 1+ la SIS II.

Articolul 4

Componentele tehnice ale structurii de migrare

În vederea asigurării migrării de la SIS 1+ la SIS II, următoarele componente sunt necesare:

- (a) C.SIS și conectarea la sistemul de conversie;
- (b) infrastructura de comunicații pentru SIS 1+, care permite comunicarea dintre C.SIS și N.SIS;
- (c) N.SIS;
- (d) SIS II central, NI-SIS și infrastructura de comunicații pentru SIS II, care îi permite SIS II central să comunice cu N.SIS II și sistemul de conversie;
- (e) N.SIS II;
- (f) sistemul de conversie.

Articolul 5

Principalele responsabilități în privința dezvoltării SIS II

- (1) Comisia continuă să dezvolte SIS II central, infrastructura de comunicații și sistemul de conversie.
- (2) Franța asigură punerea la dispoziție și operarea C.SIS în conformitate cu dispozițiile Convenției Schengen.
- (3) Statele membre continuă să dezvolte N.SIS II.
- (4) Statele membre participante la SIS 1+ întrețin N.SIS în conformitate cu dispozițiile Convenției Schengen.
- (5) Statele membre participante la SIS 1+ asigură disponibilitatea și operarea infrastructurii de comunicații pentru SIS 1+.
- (6) Comisia coordonează activitățile și oferă sprijinul necesar pentru punerea în aplicare a sarcinilor și a responsabilităților menționate la alineatele (1)-(3).

Articolul 6

Continuarea dezvoltării

Măsurile necesare pentru continuarea dezvoltării SIS II, astfel cum sunt menționate la articolul 5 alineatul (1), în special măsurile necesare pentru rectificarea erorilor, sunt adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 17 alineatul (2).

Măsurile necesare pentru continuarea dezvoltării SIS II, astfel cum sunt menționate la articolul 5 alineatul (3), în măsura în care privesc interfața națională uniformă care asigură compatibilitatea N.SIS II cu SIS II central, sunt adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 17 alineatul (2).

Articolul 7

Principalele activități

- (1) Comisia, împreună cu statele membre care participă la SIS 1+, efectuează o testare completă.
- (2) Se instituie o structură SIS de migrare provizorie, iar Comisia, împreună cu celelalte state membre participante la SIS 1+, efectuează o testare a respectivei structuri.
- (3) Comisia și statele membre participante la SIS 1+ asigură migrarea de la SIS 1+ la SIS II.
- (4) Statele membre care participă la SIS 1+ testează schimbul de informații suplimentare.
- (5) Comisia oferă sprijinul necesar la nivelul SIS II central în ceea ce privește activitățile menționate la alineatele (1)-(4).
- (6) Activitățile menționate la alineatele (1)-(3) sunt coordonate de către Comisie și de către statele membre participante la SIS 1+, acționând în cadrul Consiliului.

Articolul 8

Testarea completă

- (1) Testarea completă nu va începe decât după ce Comisia declară că rata succesului testelor menționate la articolul 1 din Decizia 2008/173/JAI este suficient de ridicată pentru începerea unei astfel de testări.
- (2) Se efectuează o testare completă, al cărei obiectiv este să confirme, în special, finalizarea de către Comisie și statele membre participante la SIS 1+ a măsurilor de ordin tehnic necesare pentru prelucrarea datelor din SIS II și demonstrarea faptului că nivelul de performanță al SIS II este cel puțin echivalent cu cel atins de SIS 1+.
- (3) Testarea completă este efectuată, în ceea ce privește N.SIS II, de către statele membre participante la SIS 1+, și de către Comisie, în ceea ce privește SIS II central.

(4) Testarea completă se desfășoară pe baza unui calendar detaliat stabilit de către statele membre participante la SIS 1+, acționând în cadrul Consiliului, în cooperare cu Comisia.

(5) Testarea completă se bazează pe specificațiile tehnice definite de către statele membre participante la SIS 1+, acționând în cadrul Consiliului, în cooperare cu Comisia.

(6) Comisia și statele membre participante la SIS 1+, acționând în cadrul Consiliului, definesc criteriile pentru a determina dacă măsurile de ordin tehnic necesare pentru prelucrarea datelor din SIS II au fost finalizate și dacă nivelul de performanță al SIS II este cel puțin echivalent cu cel atins de SIS 1+.

(7) Rezultatele testării sunt analizate prin aplicarea criteriilor menționate la alineatul (6) de către statele membre participante la SIS 1+, acționând în cadrul Consiliului, și de către Comisie. Rezultatele testării sunt validate în conformitate cu articolul 71 alineatul (3) litera (c) din Decizia 2007/533/JAI.

(8) Statele membre care nu participă la SIS 1+ pot participa la testarea completă. Rezultatele obținute de acestea nu afectează validarea de ansamblu a testării.

Articolul 9

Testarea informațiilor suplimentare

(1) Statele membre care participă la SIS 1+ efectuează testări de funcționare SIRENE.

(2) Comisia asigură punerea la dispoziție a SIS II central și a infrastructurii sale de comunicații în cursul efectuării testării informațiilor suplimentare.

(3) Testarea informațiilor suplimentare se desfășoară pe baza unui calendar detaliat stabilit de către statele membre participante la SIS 1+, acționând în cadrul Consiliului.

(4) Testarea informațiilor suplimentare se bazează pe specificațiile tehnice definite de statele membre participante la SIS 1+, acționând în cadrul Consiliului.

(5) Rezultatele testării sunt analizate de către statele membre participante la SIS 1+, acționând în cadrul Consiliului.

(6) Statele membre care nu participă la SIS 1+ pot participa la testarea informațiilor suplimentare. Rezultatele obținute de acestea nu afectează validarea de ansamblu a testării.

Articolul 10

Structura de migrare provizorie

(1) Se instituie o structură SIS de migrare provizorie. Sistemul de conversie conectează SIS II central și C.SIS pentru

o perioadă de tranziție. N.SIS sunt conectate la C.SIS, iar N.SIS II la SIS II central.

(2) Comisia furnizează un sistem de conversie, SIS II central și infrastructura sa de comunicații în cadrul structurii SIS de migrare provizorie.

(3) Sistemul de conversie convertește datele în două direcții între C.SIS și SIS II central și menține C.SIS și SIS II central sincronizate.

(4) Comisia testează comunicarea dintre SIS II central și sistemul de conversie.

(5) Franța testează comunicarea dintre C.SIS și sistemul de conversie.

(6) Comisia și Franța testează comunicarea dintre SIS II central și C.SIS prin intermediul sistemului de conversie.

(7) Franța, împreună cu Comisia, conectează C.SIS la SIS II central prin intermediul sistemului de conversie.

(8) Comisia, împreună cu Franța și cu celelalte state membre participante la SIS 1+, testează structura SIS de migrare provizorie în ansamblul său în conformitate cu planul de testare furnizat de către Comisie.

(9) Franța asigură punerea la dispoziție a datelor în vederea testării, dacă este necesar.

Articolul 11

Migrarea de la SIS 1+ la SIS II

(1) Pentru migrarea de la C.SIS la SIS II central, Franța asigură punerea la dispoziție a bazei de date SIS 1+ și Comisia introduce baza de date SIS 1+ în SIS II central.

(2) Statele membre participante la SIS 1+ migrează de la N.SIS la N.SIS II utilizând structura de migrare provizorie, cu sprijinul Franței și al Comisiei, cel târziu până la 30 septembrie 2009. Dacă este necesar, această dată poate fi modificată în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 17 alineatul (2).

(3) Migrarea sistemului național de la SIS 1+ la SIS II constă în încărcarea datelor în N.SIS II, în cazul în care respectivul N.SIS II trebuie să conțină un fișier de date, „copia națională”, cuprinzând o copie integrală sau parțială a bazei de date SIS II, urmată de trecerea de la N.SIS la N.SIS II pentru fiecare stat membru. Migrarea se desfășoară pe baza unui calendar detaliat pus la dispoziție de către Comisie și statele membre participante la SIS 1+, acționând în cadrul Consiliului.

(4) Comisia oferă asistență în ceea ce privește coordonarea și sprijinirea activităților comune în cursul migrării.

(5) Trecerea prevăzută în cadrul procesului de migrare se efectuează după validarea menționată la articolul 8 alineatul (7).

Articolul 12

Cadrul juridic material

În cursul migrării, dispozițiile titlului IV din Convenția Schengen continuă să se aplice în privința Sistemului de Informații Schengen.

Articolul 13

Cooperarea

(1) Statele membre și Comisia cooperează în vederea efectuării tuturor activităților reglementate de prezenta decizie în conformitate cu responsabilitățile ce le revin.

(2) Comisia oferă, în special, sprijinul necesar la nivelul SIS II central pentru testarea și migrarea N.SIS II.

(3) Statele membre oferă, în special, sprijinul necesar la nivelul N.SIS II pentru testarea infrastructurii de migrare provizorii.

Articolul 14

Păstrarea înregistrărilor în SIS II central

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor relevante din cadrul titlului IV din Convenția Schengen, Comisia se asigură că toate accesările și toate schimburile de date cu caracter personal din cadrul SIS II central sunt înregistrate în scopul verificării legalității căutării, al monitorizării legalității prelucrării datelor și al asigurării funcționării corespunzătoare a SIS II central și a sistemelor naționale, precum și a integrității și securității datelor.

(2) Înregistrările indică, în special, ziua și ora transmiterii datelor, datele utilizate pentru efectuarea căutărilor, coordonatele datelor transmise și denumirea autorității competente care răspunde de prelucrarea datelor.

(3) Înregistrările pot fi folosite doar în scopurile menționate la alineatul (1) și se șterg după cel puțin un an și după cel mult trei ani de la creare.

(4) Înregistrările pot fi păstrate mai mult timp în cazul în care sunt necesare pentru proceduri de monitorizare care se află deja în curs de desfășurare.

(5) Autoritățile competente, responsabile cu verificarea legalității căutărilor, monitorizarea legalității prelucrării datelor, automonitorizarea și asigurarea funcționării corespunzătoare a

sistemului SIS II central, precum și cu integritatea și securitatea datelor, au acces, la cerere, la respectivele înregistrări, în limitele competențelor lor, în scopul îndeplinirii sarcinilor ce le revin.

Articolul 15

Costuri

(1) Costurile aferente migrării, testării complete, testării informațiilor suplimentare, măsurilor de întreținere și dezvoltare la nivelul SIS II central sau cele privind infrastructura de comunicații sunt suportate din bugetul general al Uniunii Europene.

(2) Costurile aferente migrării, testării, întreținerii și dezvoltării sistemelor naționale sunt suportate de fiecare stat membru în cauză.

(3) Costurile aferente activităților la nivel de SIS 1+, inclusiv cele aferente activităților suplimentare desfășurate de Franța, acționând în numele statelor membre care participă la SIS 1+, sunt suportate în conformitate cu dispozițiile articolului 119 din Convenția Schengen.

Articolul 16

Modificarea dispozițiilor Convenției Schengen

Dispozițiile Convenției Schengen se modifică după cum urmează:

1. Se introduce următorul articol:

„Articolul 92A

(1) De la data intrării în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 1104/2008 al Consiliului (*) și a Deciziei 2008/839/JAI a Consiliului (**) și în baza definițiilor de la articolul 2 din respectivul regulament, arhitectura tehnică a Sistemului de Informații Schengen poate fi completată cu:

(a) un sistem central suplimentar compus din:

— funcția de suport tehnic (SIS II central), situată în Franța, și un SIS II central de rezervă, situat în Austria, care conține baza de date SIS II și o interfață națională uniformă (NI-SIS);

— o conexiune tehnică între C.SIS și sistemul SIS II central prin intermediul sistemului de conversie permițând conversia și sincronizarea datelor dintre C.SIS și SIS II central;

(b) un sistem național (N.SIS II), care constă în sistemele naționale de date, care comunică cu SIS II central;

(c) o infrastructură de comunicații între sistemul SIS II central și N.SIS II conectate la NI-SIS.

(2) N.SIS II poate înlocui secțiunea națională la care se face referire la articolul 92 din prezenta convenție, caz în care statele membre nu au nevoie să păstreze un fișier de date național.

(3) Baza de date a SIS II central este disponibilă în vederea efectuării de căutări automate pe teritoriul fiecărui stat membru.

(4) În cazul în care statele membre își înlocuiesc secțiunile naționale cu N.SIS II, funcțiile obligatorii ale funcției de suport tehnic față de respectivele secțiuni naționale devin, astfel cum se menționează la articolul 92 alineatele (2) și (3), funcții obligatorii față de SIS II central, fără a aduce atingere obligațiilor menționate în Decizia 2008/839/JAI și în articolul 5 alineatul (1) și articolul 10 alineatele (1), (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 1104/2008.

(5) SIS II central furnizează serviciile necesare introducerii și prelucrării datelor SIS, actualizării on-line a copiilor naționale din N.SIS II, sincronizării și corespondenței dintre copiile naționale din N.SIS II și baza de date a SIS II central și asigură operațiunile de inițializare și de restabilire a copiilor naționale din N.SIS II.

(6) Franța, care răspunde de funcția de suport tehnic, celelalte state membre și Comisia cooperează pentru a se asigura că o consultare a fișierelor de date ale N.SIS II sau a bazei de date SIS II generează un rezultat echivalent cu cel al unei consultări a fișierelor de date ale secțiunilor naționale menționate la articolul 92 alineatul (2).

(*) JO L 299, 8.11.2008, p. 1.

(**) JO L 299, 8.11.2008, p. 43.”

2. La articolul 119 primul paragraf, prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Costurile aferente instalării și operării funcției de suport tehnic menționată la articolul 92 alineatul (3), inclusiv costul liniilor care conectează secțiunile naționale ale Sistemului de Informații Schengen la funcția de suport tehnic, precum și cele aferente activităților desfășurate în legătură cu sarcinile care revin Franței în aplicarea Deciziei 2008/839/JAI a Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1104/2008 al Consiliului sunt suportate în comun de statele membre.”

3. La articolul 119, paragraful al doilea se înlocuiește cu următorul text:

„Costurile aferente instalării și operării secțiunilor naționale ale Sistemului de Informații Schengen și cele aferente sarcinilor care revin sistemelor naționale, în temeiul Deciziei 2008/839/JAI a Consiliului și al Regulamentului (CE) nr. 1104/2008 al Consiliului, sunt suportate individual de fiecare stat membru.”

Articolul 17

Comitetul

(1) Comisia este asistată de comitetul înființat prin articolul 67 alineatul (1) din Decizia 2007/533/JAI.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică procedura prevăzută la articolul 67 din Decizia 2007/533/JAI.

Articolul 18

Raportarea

Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, până la sfârșitul fiecărui semestru și, pentru prima dată, până la sfârșitul primului semestru din 2009, un raport cu privire la progresele înregistrate în procesul de dezvoltare a SIS II și de migrare de la SIS 1+ la SIS II.

Articolul 19

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezenta decizie intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Aceasta expiră la o dată care urmează să fie stabilită de Consiliu, hotărând în conformitate cu articolul 71 alineatul (2) din Decizia 2007/533/JAI și, în orice caz, nu mai târziu de 30 iunie 2010.

Adoptată la Luxemburg, 24 octombrie 2008.

Pentru Consiliu

Președintele

M. ALLIOT-MARIE

RECTIFICĂRI

Rectificare la Regulamentul (CE) nr. 1379/2007 al Comisiei din 26 noiembrie 2007 de modificare a anexelor IA, IB, VII și VIII la Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind transferurile de deșeuri, pentru a ține seama de progresele și evoluțiile tehnice aprobate în temeiul Convenției de la Basel

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 309 din 27 noiembrie 2007)

La pagina 9, anexa I („Anexa IA – Document de notificare pentru circulația/transferurile transfrontaliere de deșeuri”) și la pagina 14, anexa II („Anexa IB – Document de circulație pentru circulația/transferurile transfrontaliere de deșeuri”), modelele de formulare se înlocuiesc cu modelele următoare:

„Document de notificare pentru circulația/transferurile transfrontaliere de deșuri

1. Exportator — notificator Nume: Adresă: Persoană de contact: Tel.: E-mail:		Nr. de înregistrare: Fax:	3. Nr. notificării: Notificare privind A. (i) Transfer individual: ☐ (ii) Transferuri multiple: ☐ B. (i) Eliminare ⁽¹⁾ : ☐ (ii) Recuperare: ☐ C. Instalația de recuperare cu acord prealabil ⁽²⁾ ⁽³⁾ Da ☐ Nu ☐
2. Importator — destinatar Nume: Adresă: Persoană de contact: Tel.: E-mail:		Nr. de înregistrare: Fax:	4. Număr total planificat de transferuri: 5. Cantitate totală planificată ⁽⁴⁾: tone (Mg): m ³ :
8. Transportator(i) prevăzut (prevăzuți) Nume ⁽⁷⁾ : Adresă: Persoană de contact: Tel.: E-mail: Mijloace de transport ⁽⁸⁾ :		Nr. de înregistrare: Fax:	6. Perioada de timp prevăzută pentru transfer(uri) ⁽⁴⁾: Prima plecare: Ultima plecare: 7. Tip(uri) de ambalaj ⁽⁵⁾: Cerințe speciale de manipulare ⁽⁶⁾: Da ☐ Nu ☐
9. Generator(i)/producător(i) de deșuri ⁽¹⁾ ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾ Nume: Adresă: Persoană de contact: Tel.: E-mail: Loc și proces de producție ⁽⁸⁾ :		Nr. de înregistrare: Fax:	11. Operațiune (operațiuni) de eliminare/recuperare ⁽²⁾ Cod D/Cod R ⁽⁵⁾ : Tehnologia utilizată ⁽⁶⁾ : Motivul exportului ⁽¹⁾ ⁽⁶⁾ :
10. Instalație de eliminare ⁽²⁾: ☐ sau instalația de recuperare ⁽²⁾: ☐ Nr. de înregistrare: Nume: Adresă: Persoană de contact: Tel.: E-mail: Locul efectiv de eliminare/recuperare:		Nr. de înregistrare: Fax:	12. Denumirea și compoziția deșeurilor ⁽⁶⁾: 13. Caracteristici fizice ⁽⁶⁾: 14. Identificarea deșeurilor (completați codurile relevante) (i) Anexa VIII la Convenția de la Basel (sau IX, după caz); (ii) Codul OCDE [dacă diferă de (i)]; (iii) Lista CE a deșeurilor; (iv) Codul național al țării exportatoare; (v) Codul național al țării importatoare; (vi) Diverse (specificați): (vii) Codul Y; (viii) Codul H ⁽⁵⁾ ; (ix) Categoria ONU ⁽⁵⁾ ; (x) Numărul ONU; (xi) Denumirea ONU de expediție; (xii) Cod(uri) vamal(e) (SA):
15. (a) Țări/stare în cauză; (b) nr. cod al autorităților competente, după caz; (c) puncte specifice de ieșire sau intrare (punct de trecere a frontierei sau port)			
Stat de export/expediere	Stat(e) de tranzit (intrare și ieșire)		Stat de import/destinație
(a)			
(b)			
(c)			
16. Birouri vamale de intrare și/sau ieșire și/sau export (Comunitatea Europeană): Intrare: Ieșire: Export:			
17. Declarația exportatorului-notificatorului/a generatorului-producătorului ⁽¹⁾: Certific că informațiile sunt complete și corecte și sunt furnizate cu bună-credință. Certific, de asemenea, că s-au îndeplinit obligațiile contractuale scrise și sunt aplicabile din punct de vedere legal și că orice asigurare aplicabilă sau garanție financiară este sau va fi în vigoare pentru circulația transfrontalieră. Numele exportatorului/notificatorului: Data: Semnătura: Numele generatorului/producătorului: Data: Semnătura:			18. Numărul anexelor existente
REZERVAT PENTRU AUTORITĂȚILE COMPETENTE			
19. Confirmarea autorității competente pertinente a țărilor importatoare — de destinație/tranzit ⁽¹⁾/export — expediere ⁽⁹⁾: Țara: Notificare primită la data: Confirmare trimisă la data: Numele autorității: Ștampila și/sau semnătura:		20. Acordul scris ⁽¹⁾ ⁽⁸⁾ pentru circulație acordat de autoritatea competentă din țara: Acord dat la data: Acord valabil de la: la: Condiții specifice: Nu: ☐ Dacă da, a se vedea rubrica 21 ⁽⁶⁾ : ☐ Numele autorității competente: Ștampila și/sau semnătura:	
21. Condiții speciale privind acordul pentru circulație sau motive de obiectare:			

⁽¹⁾ Solicitare stabilită în Convenția de la Basel.

⁽²⁾ în cazul unei operațiuni R12/R13 sau D13-D15, a se anexa, de asemenea, informații corespunzătoare privind orice instalații ulterioare R12/R13 sau D13-D15, precum și privind instalația (instalațiile) ulterioară (ulterioare) R1-R11 sau D1-D12, după caz.

⁽³⁾ A se completa pentru deplasările în zona OCDE și numai în cazul în care se aplică B(ii).

⁽⁴⁾ A se anexa o listă detaliată în cazul transferurilor multiple.
⁽⁵⁾ A se vedea lista cu abrevieri și coduri de pe pagina următoare.

⁽⁶⁾ A se anexa informații detaliate, după caz.

⁽⁷⁾ A se anexa lista, în cazul în care există mai multe.

⁽⁸⁾ în cazul în care este necesar în conformitate cu legislația internă.
⁽⁹⁾ în cazul în care este aplicabilă în conformitate cu Decizia OCDE.

Lista abrevierilor și codurilor utilizate în documentul de notificare

Operațiuni de eliminare (rubrica 11)			
D1 Depozit în și pe sol (de exemplu, depozit de deșeuri etc.)			
D2 Tratare prin contact cu solul (de exemplu, biodegradarea deșeurilor lichide sau a nămolurilor depozitate pe sol etc.)			
D3 Injecție în profunzime (de exemplu, injectarea deșeurilor pompabile în puțuri, domuri saline sau bazine geologice naturale etc.)			
D4 Lagunaj (de exemplu, depozitarea deșeurilor lichide sau a nămolurilor în gropi, iazuri sau bazine etc.)			
D5 Depozite de deșeuri special amenajate (de exemplu, depozitarea în alveole etanșe separate, acoperite și izolate una de alta și de mediul înconjurător etc.)			
D6 Evacuare în mediul acvatic, cu excepția mărilor/oceanelor			
D7 Evacuare în mări/oceane, inclusiv îngropare în subsolul marin			
D8 Tratamente biologice nespecificate în altă parte în prezenta listă, care rezultă în compuși finali sau amestecuri eliminate prin una dintre operațiunile menționate în prezenta listă			
D9 Tratamente fizico-chimice nespecificate în altă parte în prezenta listă, care rezultă în compuși finali sau amestecuri eliminate prin una dintre operațiunile menționate în prezenta listă (de exemplu, evaporare, uscare, calcinare etc.)			
D10 Incinerare la sol			
D11 Incinerare pe mare			
D12 Depozitare permanentă (de exemplu, amplasarea containerelor în mine etc.)			
D13 Malaxare sau amestecare înainte de efectuarea unei operațiuni din prezenta listă			
D14 Reambalare înainte de efectuarea unei operațiuni din prezenta listă			
D15 Depozitare până la efectuarea unei operațiuni din prezenta listă			
Operațiuni de recuperare (rubrica 11)			
R1 Utilizarea ca și combustibil (altfel decât în incinerare directă) sau alte mijloace de generare a energiei (Basel/OCDE) — utilizarea în special ca și combustibil sau alte mijloace de generare a energiei (UE)			
R2 Recuperarea/regenerarea solvenților			
R3 Reciclarea/recuperarea substanțelor organice care nu sunt utilizate ca solvenți			
R4 Reciclarea/recuperarea metalelor și a compușilor metalici			
R5 Reciclarea/recuperarea altor materii anorganice			
R6 Regenerarea acizilor sau a bazelor			
R7 Recuperarea componentelor folosite la captarea poluanților			
R8 Recuperarea componentelor din catalizatori			
R9 Rerafinarea uleiurilor uzate sau alte re folosiri ale acestora			
R10 Tratarea terenurilor având ca rezultat progresul agricol sau ecologic			
R11 Utilizări ale materialelor reziduale obținute în urma uneia dintre operațiunile numerotate de la R1 la R10			
R12 Schimbul de deșeuri înainte de a le supune oricăreia dintre operațiunile numerotate de la R1 la R11			
R13 Acumularea materialelor care urmează a fi supuse uneia dintre operațiunile din prezenta listă			
TIPURI DE AMBALAJ (rubrica 7)	CODUL H și CATEGORIA ONU (rubrica 14)		
1. Butoi din metal	Categorie ONU	Codul H	Caracteristici
2. Butoi din lemn	1	H1	Exploziv
3. Canistră	3	H3	Lichide inflamabile
4. Cutie	4.1	H4.1	Solide inflamabile
5. Sac	4.2	H4.2	Substanțe sau deșeuri predispuse la ardere spontană
6. Ambalaj mixt	4.3	H4.3	Substanțe sau deșeuri care, în contact cu apa, emit gaze inflamabile
7. Recipient sub presiune	5.1	H5.1	Substanțe comburante
8. Vrac	5.2	H5.2	Peroxizi organici
9. Altele (a se specifica)	6.1	H6.1	Substanțe (puternic) toxice
	6.2	H6.2	Substanțe infecțioase
	8	H8	Substanțe corozive
	9	H10	Emitere de gaze toxice în contact cu aerul sau apa
	9	H11	Toxic (cu efect întârziat sau cronic)
	9	H12	Ecotoxic
	9	H13	După eliminare, capabil de a produce prin orice mijloace o altă substanță, de exemplu, un produs de lixiviațiune care are una dintre caracteristicile enumerate anterior
MIJLOACE DE TRANSPORT (rubrica 8)			
R = rutiere			
T = feroviare			
S = maritime			
A = aeriene			
W = căi navigabile interioare			
CARACTERISTICI FIZICE (rubrica 13)			
1. Pulbere/praf			
2. Solid			
3. Vâscos/păstos			
4. Noroi			
5. Lichid			
6. Gazos			
7. Altele (a se specifica)			

Se pot obține informații suplimentare, în special cu privire la identificarea eurilor (rubrica 14), și anume codurile de la anexele VIII și IX la Convenția de la Basel, codurile OCDE și codurile Y dintr-un manual de orientări/instrucțiuni pus la dispoziție de OCDE și de Secretariatul Convenției de la Basel.”

„Document de circulație pentru circulația/transferurile transfrontaliere de deșuri

1. Corespunzător notificării nr.:		2. Număr de serie/număr total de transferuri: /	
3. Exportator — notificator Nr. de înregistrare: Nume: Adresă: Persoană de contact: Tel.: Fax: E-mail:		4. Importator — destinatar Nr. de înregistrare: Nume: Adresă: Persoană de contact: Tel.: Fax: E-mail:	
5. Cantitate efectivă: tone (Mg): m ³ :		6. Data reală a transferului:	
7. Ambalare Tip (tipuri) (1): Număr de ambalaje: Cerințe speciale de manipulare (2): Da: ☐ Nu: ☐			
8.(a) Primul transportator (3): Nr. de înregistrare: Nume: Adresă: Tel.: Fax: E-mail:		8.(b) Al doilea transportator (3): Nr. de înregistrare: Nume: Adresă: Tel.: Fax: E-mail:	
		8.(c) Ultimul transportator (3): Nr. de înregistrare: Nume: Adresă: Tel.: Fax: E-mail:	
----- A se completa de către reprezentantul transportatorului ----- Mai mult de 3 transportatori (2) ☐			
Mijloace de transport (1): Data transferului: Semnătura:		Mijloace de transport (1): Data transferului: Semnătura:	
9. Generator(ul)/producător(ul) de deșuri (4) (5) (6): Nr. de înregistrare: Nume: Adresă: Persoană de contact: Tel.: Fax: E-mail: Loc de producere (2):		12. Denumirea și compoziția deșeurilor (2):	
10. Instalația de eliminare ☐ Dsau instalația de recuperare ☐ Nr. de înregistrare: Nume: Adresă: Persoană de contact: Tel.: Fax: E-mail: Locul efectiv de eliminare/recuperare (2):		13. Caracteristici fizice (1):	
11. Operațiuni (operațiuni) de eliminare/recuperare Cod D/Cod R (1):		14. Identificarea deșeurilor (completați codurile relevante) (i) Anexa VIII la Convenția de la Basel (sau IX, după caz); (ii) Codul OCDE [dacă diferă de (i)]; (iii) Lista CE a deșeurilor; (iv) Codul național al țării exportatoare; (v) Codul național al țării importatoare; (vi) Diverse (specificați): (vii) Codul Y; (viii) Codul H (1); (ix) Categoria ONU (1); (x) Numărul ONU; (xi) Denumirea ONU de expediție; (xii) Cod(uri) varmal(e) (SA):	
15. Declarația exportatorului-notificatorului/a generatorului-producătorului (4): Certific că informațiile sunt complete și corecte și sunt furnizate cu bună-credință. Certific, de asemenea, că s-au îndeplinit obligațiile contractuale scrise și sunt aplicabile din punct de vedere legal și că orice asigurare aplicabilă sau garanție financiară este sau va fi în vigoare pentru circulația transfrontalieră, precum și că autoritățile competente ale țărilor în cauză și-au dat toate acordurile necesare. Nume: Data: Semnătura			
16. Pentru uzul oricărei persoane implicate în circulația transfrontalieră, în cazul în care sunt necesare informații suplimentare			
17. Transferul primit de importator — destinatar (acolo unde nu este vorba de o instalație): Nume: Data: Semnătura			
A SE COMPLETA DE INSTALAȚIA DE ELIMINARE/RECUPERARE			
18. Transferul primit la instalația de eliminare ☐ sau instalația de recuperare ☐ Data primirii: Acceptat: ☐ Cantitatea primită: tone (Mg): m ³ : Data aproximativă a eliminării/recuperării: Operațiunea de eliminare/recuperare (1): Nume: Data: Semnătura		19. Certific că eliminarea/recuperarea deșeurilor menționate anterior a fost finalizată Nume: Data: Semnătura și ștampila:	

(1) A se vedea lista cu abrevieri și coduri de pe pagina următoare.

(2) A se anexa informații detaliate, după caz.

(3) În cazul în care există mai mult de 3 transportatori, a se anexa informațiile solicitate la rubrica 8 (a), (b), (c).

(4) Solicitare stabilită în Convenția de la Basel.

(5) A se anexa lista, în cazul în care există mai multe.

(6) În cazul în care este necesar în conformitate cu legislația internă.

REZERVAT PENTRU BIROURILE VAMALE (în cazul în care legislația internă solicită acest lucru)			
20. Țara exportatoare — de expediere sau biroul vamal de ieșire		21. Țara importatoare — de destinație sau biroul vamal de intrare	
Deșeurile descrise în prezentul document de circulație au părăsit țara la data:		Deșeurile descrise în prezentul document de circulație au intrat în țară la data:	
Semnătura:		Semnătura:	
L.S.:		L.S.:	
22. Ștampilele birourilor vamale ale țărilor de tranzit			
Numele țării:		Numele țării:	
Intrare:	Ieșire:	Intrare:	Ieșire:
Numele țării:		Numele țării:	
Intrare:	Ieșire:	Intrare:	Ieșire:

Lista abrevierilor și codurilor utilizate în documentul de circulație

OPERAȚIUNI DE ELIMINARE (rubrica 11)	OPERAȚIUNI DE RECUPERARE (rubrica 11)		
D1 Depozit în și pe sol (de exemplu depozit de deșuri etc.)	R1 Utilizarea ca și combustibil (altfel decât în incinerare directă) sau alte mijloace de generare a energiei (Basel/OCDE) -utilizarea în special ca și combustibil sau alte mijloace de generare a energiei (UE)		
D2 Tratare prin contact cu solul (de exemplu biodegradarea deșeurilor lichide sau a nămolurilor depozitate pe sol etc.)	R2 Recuperarea/regenerarea solvenților		
D3 Injectare în profunzime (de exemplu injectarea deșeurilor pompabile în puțuri, domuri saline sau bazine geologice naturale etc.)	R3 Reciclarea/recuperarea substanțelor organice care nu sunt utilizate ca solvenți		
D4 Lagunaj (de exemplu depozitarea deșeurilor lichide sau a nămolurilor în gropi, iazuri sau bazine etc.)	R4 Reciclarea/recuperarea metalelor și a compușilor metalici		
D5 Depozite de deșuri special amenajate (de exemplu, depozitarea în alveole etanșe separate, acoperite și izolate una de alta și de mediul înconjurător etc.)	R5 Reciclarea/recuperarea altor materii anorganice		
D6 Evacuare în mediul acvatic, cu excepția mărilor/oceanelor	R6 Regenerarea acizilor sau a bazelor		
D7 Evacuare în mări/oceane, inclusiv îngropare în subsolul marin	R7 Recuperarea componentelor folosite la captarea poluanților		
D8 Tratatment biologic nespecificat în altă parte în prezenta listă, care rezultă în compuși finali sau amestecuri eliminate prin dintre operațiunile menționate în prezenta listă	R8 Recuperarea componentelor din catalizatori		
D9 Tratatment fizico-chimic nespecificat în altă parte în prezenta listă, care rezultă în compuși finali sau amestecuri eliminate prin una dintre operațiunile menționate în prezenta listă (de exemplu evaporare, uscare, calcinare etc.)	R9 Rerafinarea uleiurilor uzate sau alte refolosiri ale acestora		
D10 Incinerare la sol	R10 Tratarea terenurilor având ca rezultat progresul agricol sau ecologic		
D11 Incinerare pe mare	R11 Utilizări ale materialelor reziduale obținute în urma uneia dintre operațiunile numerotate de la R1 la R10		
D12 Depozitare permanentă (de exemplu, amplasarea containerelor în mine etc.)	R12 Schimbul de deșuri înainte de a le supune oricăreia dintre operațiunile numerotate de la R1 la R11		
D13 Malaxare sau amestecare înainte de efectuarea unei operațiuni din prezenta listă	R13 Acumularea materialelor care urmează a fi supuse uneia dintre operațiunile din prezenta listă		
D14 Reambalare înainte de efectuarea unei operațiuni din prezenta listă			
D15 Depozitare până la efectuarea unei operațiuni din prezenta listă			
TIPURI DE AMBALAJ (rubrica 7)	CODUL H și CATEGORIA ONU (rubrica 14)		
1. Butoi din metal	Categorie ONU	Codul H	Caracteristici
2. Butoi din lemn	1	H1	Exploziv
3. Canistră	3	H3	Lichide inflamabile
4. Cutie	4.1	H4.1	Solide inflamabile
5. Sac	4.2	H4.2	Substanțe sau deșuri predispuse la ardere spontană
6. Ambalaj mixt	4.3	H4.3	Substanțe sau deșuri care, în contact cu apa, emit gaze inflamabile
7. Recipient sub presiune	5.1	H5.1	Substanțe comburante
8. Vrac	5.2	H5.2	Peroxizi organici
9. Altele (a se specifica)	6.1	H6.1	Substanțe (puternic) toxice
	6.2	H6.2	Substanțe infecțioase
	8	H8	Substanțe corozive
	9	H10	Emitere de gaze toxice în contact cu aerul sau apa
	9	H11	Toxic (cu efect întârziat sau cronic)
	9	H12	Ecotoxic
	9	H13	După eliminare, capabil de a produce prin orice mijloace o altă substanță, de exemplu, un produs de lixivierea care are una din caracteristicile enumerate anterior
MIJLOACE DE TRANSPORT (rubrica 8)			
R = rutiere			
T = feroviare			
S = maritime			
A = aeriene			
W = căi navigabile interioare			
CARACTERISTICI FIZICE (rubrica 13)			
1. Pulbere/praf			
2. Solid			
3. Vâscos/păstos			
4. Norolios			
5. Lichid			
6. Gazos			
7. Altele (a se specifica)			

Se pot obține informații suplimentare, în special cu privire la identificarea deșeurilor (rubrica 14), și anume codurile de la anexele VIII și IX la Convenția de la Basel, codurile OCDE și codurile Y dintr-un manual de orientări/instrucțiuni pus la dispoziție de OCDE și de Secretariatul Convenției de la Basel."

AVIZ CITITORILOR

Instituțiile au hotărât să nu mai menționeze, în textele lor, ultima modificare a actelor citate.

În lipsa unor dispoziții contrare, actele la care se face trimitere în textele publicate se consideră ca fiind actele în versiunea în vigoare a acestora.